

Česká zemědělská univerzita v Praze

Fakulta agrobiologie a přírodních zdrojů

Katedra zahradnictví

Inventarizace dřevin a historický rozbor Zámeckého parku Vlašim

Bakalářská práce

Autor: Gabriela Krejčová

Vedoucí práce: Ing. Josef Souček

2012

Prohlášení

Prohlašuji, že jsem bakalářskou práci na téma Inventarizace dřevin a historický vývoj Zámeckého parku Vlašim vypracovala samostatně a použila jen pramenů, které cituji a uvádím v přiložené bibliografii.

V Praze dne.....

podpis autora práce

Poděkování

Tímto bych ráda poděkovala panu Ing. Josefu Součkovi za poskytnuté rady, připomínky a celkové odborné vedení bakalářské práce, Ing. Václavovi Bažantovi Ph.D. a Ing. Karlovi Křížovi za poskytnutý materiál a rady. Za vstřícné jednání při shánění podkladových materiálů patří velký dík pracovníkům z Muzea Podblanicka, Českého svazu ochránců přírody ve Vlašimi a ze Státního okresního archivu v Benešově. Zvláštní poděkování patří mé rodině za veškerou podporu při studiu.

Souhrn

Výsledkem práce je studie o vývoji parku ve Vlašimi, ve kterém jsou zachycena důležitá období a zpracovaná inventarizace podložená inventarizačním plánem, tabulkami, grafy, obrázky a komentovanou fotodokumentací objektů a vybraných dřevin v parku. Údaje potřebné k vypracování inventarizace byly spolu s fotodokumentací pořízeny v období od září 2011 do dubna 2012. Práce má souhrnně a rychle poskytovat informace studentům, osobám z různých oborů i laické veřejnosti. Studie bude přístupná v Českém svazu ochránců přírody ve Vlašimi.

Vlastní práci tvoří textová a grafická část. Obecná textová část je tvořena literární rešerší, materiály a metodami a grafickou tvoří inventarizační plán, a mapy s vyznačenými objekty v parku a kompozičními principy, výsledky a přílohy. Literární rešerše se skládá ze dvou hlavních kapitol. První kapitola je oddělení zabývající se historií parku. Je v ní pojednáno o zámku, zakladatelích, historických směrech, vzniku parku po současnost. Závěr této kapitoly se zabývá obnovou parku a jsou v něm popsány jednotlivé etapy rekonstrukce. Druhá kapitola se věnuje podrobnému popisu postupu inventarizace. Obsahuje tři podkapitoly zaměření, určení druhu a měření velikostních hodnot. Materiál a metody obsahují charakteristiku objektu a přírodních podmínek, metodiku a současný stav. Metodika je nejdůležitější částí této kapitoly. Je zde zmíněna také konkrétní metodika, kterou jsem použila u měření výšky stromů a průmětu koruny. Současný stav je hodnocen na základě inventarizace. V této kapitole je proveden kompoziční rozbor vycházející z mapy stabilního katastru z roku 1841 a porovnán s dnešní podobou parku. Dále jsou zmíněny kompoziční principy užití ve sledovaném objektu. Výsledky jsou tabulky a z nich zpracované grafy s komentáři, obrázky, vlastní zhodnocení a úvahy.

Závěrem práce bych chtěla dodat, že dřeviny i objekty vlašimského parku jsou poměrně v dobrém stavu. Po rozsáhlé obnově byly nevhodné stromy a keře vyřezány, byly provedeny nové výsadby a veškeré objekty jsou zrekonstruovány. Problémem zůstávají náletové dřeviny, které zmenšují volné plochy trávníků, lučních porostů a některé solitérní dřeviny jsou jimi utlačovány. V zadních partiích parku je místy porost přehoustlý. Jelikož má park vysokou návštěvnost, je poměrně zatěžován. Vlivem bezohledných návštěvníků je mobiliář parku znehodnocován.

Klíčová slova:

Historie

Baroko

Romantismus

Inventarizace

Dřevina

Porost

Summary

Result of this work is the study of development of the park in Vlašim, which are captured important period and prepared inventory-based inventory plan, tables, graphs, pictures and annotated photographs of selected buildings and trees in the park. The data required for preparation of the inventory, along with photographs taken during the period from September 2011 to April 2012. The work is overall and quickly provide information to students, people from different disciplines and the public of laymen. The study will be available in the Czech Union for Nature Conservation in Vlašim.

Own work forms part of the text and graphics. General text part is made up of literary research, materials and methods and graphical form is a plan of inventory and maps with marked objects in the park and compositional principles and the results and notes. Literature research contains of two main chapters. The first chapter is a department of the history of the park. It is discussed about the castle, the founders of historical directions of the present park. The closing part of this chapter apply with the renewal of the park and in it described the phases of reconstruction. The second chapter is detailed description of the inventory process. It contains three subsections location, determining the type and size measuring values. Material and methods include characteristics of building and natural conditions, the methodology and current status. The methodology is the most important part of this chapter. There is mention of a specific methodology that I used for measuring tree height and crown projection. The current status is appraised on the basis of the inventory. In this chapter, compositional analysis is performed based on the stable cadastre maps from 1841 and compared with the current form of the park. The following are mentioned principles of composition used in the reference object. The results tables and graphs prepared them with comments, images, self assessment and reflection.

Finally, I would like to mention to trees and buildings of the park are relatively in good condition. After extensive renovation were unsuitable trees and bushes cut, were made new plantings and all objects are reconstructed. The problem remains self-seeded trees, which reduce the free surface of lawns, meadows and some solitary trees are oppressed by them. The rear parts of the park's the most dense places of vegetation. Since the park has a high attendance is quite loaded. Due to careless visitors the park is devalued.

Keywords:

History

Baroque

Romanticism

Inventory

Woody plant

Growth

Obsah

1 Úvod.....	10
2 Cíl práce.....	11
3 Literární rešerše	12
3.1 Historický vývoj	12
3.1.1 Vlašimský zámek.....	12
3.1.2 Knížata z Auersperga.....	12
3.1.3 Historické směry ovlivňující vznik parku.....	13
3.1.3.1 Baroko.....	13
3.1.3.2 Romantismus	13
3.1.4 Vznik parku.....	15
3.1.5 Původní objekty parku	16
3.1.5.1 Obvodová část parku	16
Okolí Starého hradu.....	16
3.1.5.2 Střední část parku.....	17
3.1.6 Park v období poloviny devatenáctého století	18
3.1.7 Park po první a druhé světové válce	18
3.1.8 Obnovu parku	19
3.1.8.1 První etapa rekonstrukce vlašimského parku.....	19
3.1.8.2 Druhá etapa rekonstrukce vlašimského parku	19
3.1.8.3 Třetí etapa rekonstrukce vlašimského parku	20
3.2 Inventarizace.....	20
3.2.1 Zaměření	22
3.2.2 Určení druhu	23
3.2.3 Změření velikostních hodnot	23
3.2.3.1 Průměr kmene	23
3.2.3.2 Průmět koruny.....	24
3.2.3.3 Výška dřeviny	24
3.2.3.4 Určení věkové kategorie	25
3.2.3.5 Sadovnické hodnocení	25
3.2.3.6 Vitalita	27
3.2.3.7 Zdravotní stav	29
4. Materiál a metody	30

4.1 Charakteristika objektu	30
4.2 Přírodní podmínky	30
4.2.1 Geologické údaje	30
4.2.2 Hydrologické údaje.....	30
4.2.3 Klimatologické údaje.....	30
4.2.4 Přírodní společenstva parku.....	31
4.3 Metodika	32
4.3.1 Historické údaje	32
4.3.2 Použitá metodika inventarizace	32
4.4 Současný stav parku.....	34
4.4.1 Přetrvávající širší problémy	34
4.4.2 Stávající objekty parku	34
4.4.3 Kompoziční rozbor	35
4.4.3.1 Přední část v okolí zámku a Starého hradu.....	36
4.4.3.2 Severní a střední část parku	37
4.4.3.3 Jihozápadní část parku	38
4.4.3.4 Kompoziční principy v parku	39
5 Výsledky	45
6 Diskuze	47
7 Přílohy.....	49
8 Závěr	73
9 Seznam literatury:	74

1 Úvod

Téma historický vývoj a inventarizace je poměrně obsáhlé, proto se ve své práci zaměřuji na hlavní časové mezníky v rozvoji parku. Vzhledem k rozloze jsou samostatně inventovány dřeviny především ve východní a střední části. V zadních partiích parku jsou převážně husté porosty.

Historický vývoj je zpracován na základě informací poskytnutých z Muzea Podblanicka, Státního oblastního archivu v Benešově, článků v seriálových publikacích a knih. Hlavním časovým úsekem v historii parku je jeho vznik za působení Auerspergů. Počátkem osmnáctého století k nám začal pronikat umělecký sloh romantismus. Vlašimský park byl uvtářen do přírodně krajinářského stylu. Po té, co Auerspergové opustili Vlašim, park začal chátrat. Ke konci dvacátého století se členové organizace Českého svazu ochránců přírody rozhodli, že park vyžaduje rekonstrukci. Obnova proběhla ve třech fázích. Byly provedeny obnovy původních luk, vyřezány náletové dřeviny, vysázené nové stromy a keře, uvolněny průhledy a provedeny bezpečnostní řezy dřevin.

Inventarizace je v podstatě evidence keřové a stromové zeleně. Zjišťují se základní dendrometrické charakteristiky jako je obvod kmene, výška, průmět koruny. Zahrnuje popis dřevin, zhodnocení z hlediska sadovnické hodnoty, zdravotního stavu a vitality. Je východiskem pro zásahy do sledovaného prostoru. Na základě vyhodnocení dřevin je možné provést bezpečnostní opatření stromů a keřů a předejít tak rizikům, která jsou s přítomností dřeviny na stanovišti spojeny. Inventarizace je základním podkladem pro zakládání a rekonstrukce zeleně. Zdravé a kompozičně vhodné dřeviny mohou být ponechány a nevhodné naopak odstraněny. Odstraněním některých dřevin se mohou zlepšit podmínky pro růst lépe ohodnocených stromů a keřů. Použitá metodika hodnocení dřevin, je provedena na základě Machovce (1987). Dendrometrické údaje jsou zpracovány podle vlastní metodiky popsané níže.

Vlašimský park je neodmyslitelnou součástí Vlašimi. Každodenně ho využívají místní obyvatelé k rekreaci, aktivnímu i pasivnímu odpočinku. Je proto důležité, aby byl udržován v dobrém stavu.

2 Cíl práce

Cílem této práce je vypracovat ucelenou studii, která pojednává o historickém vývoji parku od jeho vzniku po současnost a zpracování inventarizace. Zaznamenává časové úseky a zásahy, kterými byl ovlivněn vývoj parku, kompoziční rozbor a zhodnocení jeho současného stavu na základě provedené inventarizace. Ve své práci se zaměřuji na zpracování získaných dat v podobě inventarizačního plánu, tabulek grafů a názorných obrázků. Práce má souhrnně a rychle poskytovat informace studentům, osobám z různých oborů i laické veřejnosti. Studie bude přístupná v Českém svazu ochránců přírody ve Vlášimi.

3 Literární rešerše

3.1 Historický vývoj

3.1.1 Vlašimský zámek

V údolí řeky Blanice obklopené rozsáhlými lesy vznikl na začátku 14. století na skále nad řekou starověký hrad. Renesanční myšlení a výtvarné chápání proudící k nám z Itálie si vynutily přestavbu hradu v trojkřídlý zámek. Jeho pozdně gotická podoba vznikla pravděpodobně na přelomu 15. - 16. století za M. Trčky z Lípy. Koncem 16. století se staly vlastníky Vostrovcové z Královic, kteří dali zámku pozdně renesanční podobu. V letech 1744-1945 měl rozhodující vliv na život ve městě a jeho okolí rod Auerspergů z Rakouska. (Kovařík a kol., 1996)

Zámek má dvoupatrovou hlavní budovu a tři křídla. Z původního zámku zbyla věž, dole okrouhlá, výše osmiboká. Severní a západní křídlo jsou nejstaršími renesančními částmi. Ve věži se nachází kaple s malbou v kopuli z roku 1771. Novogotická úprava v roce 1846 se projevila stavbou brány čestného dvora s plastikami lvů, vystavěním vstupních bran a zřízením zámeckého divadla. (Frič a kol., 1990)

3.1.2 Knížata z Auersperga

Roku 1744 se dvacetiletá Marie Josefa hraběnka z Trautsonu a Falkensteina provdala za Karla Josefa hraběte z Auersperga. (Pincová, 2005) Pocházel ze starého rodu, sídlem v Turaku (německy Auerspergu). Kníže Karel Josef žil s dědičkou Vlašimi 48 let a měli spolu tři syny: Viléma, Karla, Vincence, a 4 dcery: Františku, Kristinu, Pavlu, Aloisii. (Slavík, 1889) Nejstarší syn Karel Vilém, narozen roku 1814, se stal novým pánem Vlašimi. Vystudoval práva na pražské univerzitě, v letech 1861-1873 působil jako poslanec českého sněmu a v letech 1867-1868 byl předsedou rakousko-uherské vlády. Kníže Karel Vilém se rozhodl, že radikálně upraví vzhled zámku a celého areálu. K této přestavbě si pozval architekta z Vídně Ing. Ulricha, který navrhl všechny tři vstupní brány, dům porybného i hájovny. (Svoboda, 2005)

3.1.3 Historické směry ovlivňující vznik parku

3.1.3.1 Baroko

Baroko se v našich podmínkách projevilo už v 17. století, určité zaostávání v případě ostatních slohů bylo v případě baroka urychlené nastávajícím procesem rekatolizace obyvatelstva v Uhersku. Bylo nevyhnutelnou reakcí církve a šlechty v období stavovských povstání, třicetileté války a reformačními snahami. Posílení postavení katolické církve byl provázené potřebou prezentace znovunabytého postavení a to i v umění. Výsledkem těchto snah bylo urychlené přebírání barokního slohu, který byl v centru svého vzniku v Itálii odpovědí na svobodné období renesance.

Charakter baroka vyplývá především z potřeby duševně ovládnout člověka a podřídit ho pomocí víry církevní a světské moci. V našich podmínkách se barokní architektura projevila zpočátku zejména v sakrální výstavbě katolických farských kostelů, klášterů, kapliček a kalvárií (umělecké zobrazení ukřižování Ježíše) Jejich podoba překypovala bohatostí v interiérech budov, plastiky, fresky, obrazy či církevní insignie (hodnost). Ke kostelům se připojovaly komplexy související s další činností v církvi: univerzity, gymnázia či samostatné komplexy. Poměrně častým tvarem byla čtyřkřídlová budova s křídly obklopenými rajskou zahradou. Součástí těchto budov byly zahrady ve stejném slohu. Koncem 17. století se města mohla zbavit hradeb. Tento krok výrazně ovlivnil rozvoj měst v 18. století.

Renesanční zahrady byly přebudovány do barokní podoby. Příroda byla chápána jako architektonický prvek, který pomocí různých forem proniká až do centra společenského života. Typickými prvky byly četná nádvoří, výpravné partery před průčelími budov, příjezdové rondely, balustrádové vnější schodiště s tajemnými grotami, do krajiny postupující aleje, často sahající až k sousedním sídlům. Celé komplexy hospodářských budov situovaných okolo samotné budovy doplňují jízdárny, skleníky, voliéry, fontány a bazény.

Z hlediska typů barokních zahrad je nutno rozdělit zahradní městské paláce, venkovské zámečky, klášterní zahrady. Nejhonosnější byli zahradní městské paláce šlechty a církevních hodnostářů. Charakteristické pro ně bylo, že sloužili prezentace postavení jejich majitelů. Proto jejich podoba podléhala velmi rychle módním trendům. Klášterní zahrady ztrácely svojí duchovní funkci, která nahradila funkce reprezentační. (Supuka a kol., 2008)

3.1.3.2 Romantismus

Romantismus byl typický nostalgickým oživením minulých období, realizace krás divoké přírody, pocit z nově nabytého prostoru. Stephen Switzer (1682-1745) byl zřejmě první,

který vyložil princip přírodně krajinářského parku. Přírodně krajinářský sloh pochází z Anglie a pramení ze vztahu k přírodě. Vznikl z módních italských a francouzských klasických slohů. Bylo vyřazeno formální uspořádání. Příroda byla podřízena člověku, avšak byla přátelským a rovnocenným partnerem. Mohla poskytnout nevyčerpatelný zájem, relaxaci a měla pozitivní vliv na lidskou psychiku. Myšlenka, že umění může být vyobrazeno i v přírodě a ne jen v obrazech, byla velkou inspirací a probudila ideál soukromých zahrad. Zahrada spojená s parkem byla především o obsahu a ne formě. Bylo jednoduché, aby zaujala. (Jellicoe et Jellicoe, 1975) Navazovala na přírodní charakter terénu a vegetace. (Pešout, 2005) Umění přežilo, stále se rozvíjí a stalo se univerzální ze dvou zřejmých důvodů: v přeplněném světě dodává nápadité a nostalgické místo, a ve věku masové výroby zajišťuje individualitu k architektuře. Hlavní stromy k realizaci těchto myšlenek byly duby, jilmy, buky, lípy a topoly. Borovice a modřiny používány střídavě pro vytvoření kontrastu. Nové stromy, jako je cedr, byly introdukovány ze zahraničí. (Jellicoe et Jellicoe, 1975) Využívá obloukových cest a vodní tok je ponecháván beze změny. Rostlinný porost - domácího původu se sází do nepravidelných skupin. Působí zde vliv filosofických a přírodovědných názorů. U feudálů se probouzí zájem o východní země, a tak se často většina parků stává sbírkou řady naivností. (Jiroušek, 1962)

Kompoziční zásady přírodně krajinářského parku

Na základě estetických zásad tvoří vyváženost jednotlivých prvků ucelenou kompozici parku. Měla by být zachována myšlenka jednotnosti, dynamického a harmonického uspořádání. K dosažení tohoto cíle lze využít tří principů: opakování (rytmus), posloupnosti a rovnováhy. Dále se využívá soustava detailních aspektů, jako je světlo a stín, barevná kompozice, kontrast, výškové ladění, kompozice tvarů, kulisy a pozadí. (Supuka a kol., 2008)

Supuka a kol. (2008) uvádí, že každý druh, ať dřevina nebo bylina, má svůj charakteristický tvar koruny, typické větvení, olistění, které charakterizují celkový habitus a okrasné vlastnosti druhu. Tvary korun stromů mohou být velmi rozdílné, husté nebo průsvitné, pravidelně nebo nepravidelně rozložené. Jeden tvar nevyvolává dojem, když není dán do vztahu s jiným. Velmi odlišné kultivary mohou narušit celkovou harmonii a překážet jedné druhému. Podle zásad harmonie jednotlivých částí kompozice je potřebné organizovat jednotlivé rostliny a biotické prvky a ze skupin vytvářet celé krajinné celky. V zahradnickém umění projektovanou proporcionalitu dosáhneme až po několika letech, což je nevýhoda, protože velká část vývoje od založení objektu může působit disharmonicky. (Supuka a kol., 2008)

3.1.4 Vznik parku

Maria Josefa spolu s Karlem Josefem se rozhodli pro vybudování parku v místě původní obory (Slavík, 1889) Základním předpokladem pro budování areálu na místě bývalé obory bylo roku 1771 zrušení hradeb a zasypání příkopů. (Nusek, 2008)

Nožička (1966) uvádí, že v tehdejší oboře převládal vysoký les a jen sotva jednu desetinu jeho výměry zabíraly výmladkové („živé“) porosty s 32letým obmýtím. Tato stará zámecká obora, plnící od svého vzniku zároveň funkci rekreačního prostoru pro vlašimskou vrchnost, byla díky svému přímému sousedství se zámekem i přírodně romantickému vzhledu vítaným objektem přímo ideálně vhodným pro založení přírodně krajinářského parku. Zatím neznáme zahradního architekta, jenž byl pověřen vypracováním plánů, které však rovněž nemáme k dispozici, stejně jako zprávy o stavbě parku a voluptární účty od roku 1780, uschované ve vlašimském archivu Losensteinleitenu. Podle těchto nyní nepřístupných pramenů by ovšem bylo možno důkladněji vylíčit budování vlašimského parku.

Naštěstí tuto mezeru v pramenech alespoň při sledování vzhledu parku nedlouho po jeho vybudování vítaně vyplňuje album nádherně kolorovaných kreseb, které v roce 1803 v Praze vydal František Karel Wolf pod názvem „Der fürstlich Auerspergische Park zu Wlaschim in Böhmen auf XXIV grossen, genau nach der Natur gezeichneten und in der neusten Manier ausgemahltem Blättern dargestellt“. Tyto materiály se staly velmi cennými pro následující generace, i když v některých případech šlo o určitou stylizaci či idealizaci. (Pincová, 2005) Český malíř A. Pucherna zachytil podobu parku na dvaceti záběrech a mědirytec W. Berger na dalších čtyřech. (Nožička, 1966) Tyto materiály se staly velmi cennými pro následující generace, i když v některých případech šlo o určitou stylizaci či idealizaci.

První vojenské mapování prováděno z nařízení Marie Terezie v 60. letech 18. století dokazuje, že v roce 1771 byly zbourány hradby včetně nárožních bastionů. Kvůli nepřesnosti měření byla o dvacet let později provedena rektifikace. V mapě kolem zámku se provedl výmaz hradeb. Na tomto dokumentu z osmdesátých let 18. století nejsou patrné žádné parkové úpravy. Porost obory byl tvořen listnáči, především duby, habry a v lužních polohách rostly olše, jasan a vrby. (Pincová, 2005)

Nová obora byla zřízena v roce 1775 poblíž Vlašimi na Domašinských horách. Na průsečíku lesních průseků nechali Auerspergovi vystavět vyhlídkový gloriét. Po zřízení nové obory začali tvořit romantický park. Bývalou oboru tvořenou travnatým údolím po jednom okraji obtékala řeka Blanice a po druhém byl mlýnský náhon. Obě strany údolí se zvedají buď

do náhorních plošin, nebo do skalních útvarů, převýšení dosahuje až čtyřiceti metrů. (Pincová, 2005)

3.1.5 Původní objekty parku

Řeka Blanice prošla rozsáhlými terénními úpravami, koryto bylo v širokých místech přeměněno na říční jezero s ostrůvkem. Celý park byl protkán sítí vycházkových pěšin. Proběhla zde výsadba doprovodných alejí, podél hlavních cest, řeky i Mlýnského potoka.

Mezi zámek a Starým hradem byly umístěny tři zahradní altány. Aleje byly tvořené především duby a topoly a v blízkosti zahradních objektů byly vysazovány bohaté květinové výsadby. Vlašimský park nejvíce proslul množstvím drobné zahradní architektury inspirované antikou, gotikou, orientem i přírodou, což plně odpovídalo romantickému parku tehdejší doby. (Pincová, 2005)

3.1.5.1 Obvodová část parku

Okolí zámku

V blízkém okolí byla umístěna Maurská besídka. Před besídkou se v trávníku nacházel okrasný bazén s fontánou, který je zachovaný do současnosti. Parter besídky byl bohatě dekorován květinovými výsadbami. Pramen poblíž zámku byl původně opatřen dřevěným altánem, později byl upraven do kamenné podoby a nazván Benátská studánka. (Pincová, 2005)

Okolí Starého hradu

Na skalnatém svahu nad Blanici byl vystavěn Starý hrad, který zůstal zachován dodnes. Malý fasádový objekt s rohovou válcovou věží příliš neodpovídá architektuře zachycené Hoffmannem a Puchernou. Původní objekt evokoval ruinu středověkého hradu, důležitý prvek sentimentální zahrady. (Nusek, 2008)

Údolí u Starého hradu bylo přemostěno Divokým mostem zhotoveným z neopracovaného kmene stromu. Opodál se nacházela dřevěná stavba zvaná Rybárna, u které stály 3 vodní nádrže, z nichž se jedna dochovala dodnes. V blízkosti rybárny se rozkládala skalní sloj, která byla upravena v romantickou Grottu. Háj bardů byl situován v místech původní obory. V tomto háji se nacházely pomníky a sochy uznávaných velikánů. Cesta vedla dále k Jezírku s vodopádem, od kterého bylo možné pokračovat podél Blanice pod skalním masivem. Před skálou byl svah dekorován scénérií Bacchus, která byla směsicí antického

námětu v empírovém pojetí. Ve svahu nad řekou byl umístěný obelisk spolu s posezením. Dostal název Zátíší přátelství. Pěšina na opačné straně od někdejšího Jezírka vedla ke skalnímu masivu, kde se nacházela Poustevna neboli Ermitáž, kterou zdobila sbírka nerostů a zkamenělin. Samsonův neboli Herkulův sloup je zachován dodnes. Hustě zarostlá část parku za bývalou vyhlídkovou věží, svažující se do údolí řeky byla pojmenována jako Pěvcůj háj. (Pincová, 2005)

3.1.5.2 Střední část parku

China

Dominantou střední části parku byl kruhový okrsek zvaný China, v jehož středu se dodnes zachoval Čínský pavilon (Nusek, 2008). Svou podobou se nejbližší přibližuje kiosku Le Rouge v parku Monceau. (Pincová, 2005). Pavilón stál původně na osmi čínských sloupech a byl pokrytý plechem. V průměru měřil 7,20 m a nad ním byla postavena věž s galerií a ozdobným železným zábradlím. Kolem byla stylově upravena květinová výzdoba. Od věže čínského pavilónu vedla chodba na menší kamennou věž o průměru 2,35 m. (Nožička, 1966)

Grafické zobrazení F. Hoffmanna připomíná v blízkosti pavilónu dvojici vodotrysků. Severovýchodně od Chiny stála Turecká mešita, která postrádala typické rysy. Tato raně klasicistní stavba s pásovou bosáží a štítovým zakončením, stylově spadala do 80. let 18. století. (Nusek, 2008)

Kanárčí ostrov

Výše zmíněná partie spolu s Kanárčím ostrovem dosvědčují, že i ve vlašimském parku se uplatnila móda tehdejší šlechty ovlivněné scientismem. S ním souvisí záliba v exotice, jak dokazuje Kanárčí ostrov s voliérou, jehož exotičtí opeřenci měli svým zpěvem obveselovat návštěvníky. (Nožička, 1966) Byl situován poblíž Domu noci a jednalo se o údolní polohu, zarostlou lužní vegetací. (Pincová, 2005).

Uprostřed tohoto ostrova stál Amorův chrámek na šesti sloupech, pokrytý kopulovitou plechovou střechou. (Nožička, 1966) Chrámek lásky byl oblíbený architektonický doplněk zahradních a parkových úprav již před nástupem romantismu 18. století. Hoffmann, Berger i Pucherna se ve vyobrazení shodně rozcházejí s mapou stabilního katastru i s Františkovým mapováním a to v přístupu na ostrůvek. Rozdíl je pravděpodobně způsobený časovým odstupem přibližně padesát let mezi vyobrazením a zpracováním mapových dokumentů.

Ostrov s templom vlivem častých záplav zanikl a říční jezero se časem zaneslo a proměnilo se na louku. Na Mlýnském potoce nechali Marie a Karel Auerspergoví zřídit Koupadlo neboli Lázně. (Pincová, 2005)

3.1.6 Park v období poloviny devatenáctého století

V roce 1791 se ve věku 43 let stal majitelem panství syn zakladatelů romantického parku Vilém I. Auersperg (*1748 †1820). Jeho vlastnictví trvalo pouze sedm let a v roce 1827 se majitelem stal jeho syn Karel Vilém Filip Auersperg (*1825 †1870) (Pincová, 2005). Ten se ujal správy roku 1834. Na zámku byly pořádány společenské akce, jichž se zúčastňovali vážené šlechtické rodiny. (Nožička, 1966)

Vstupní brány do parku

Roku 1846 nechal tehdejší majitel Karel Vilém Filip Auersperg postavit dvě nové vstupní brány a další v padesátých letech. (Nožička 1966) Vlašimská brána má nad vchodem třináct erbů původních šlechtických vlastníků vlašimského panství. Nad těmito erby vyniká jeden velký, patřící Auerspergům. Existenci tří pseudogotických brán, městské (vlašimské), domašínské a znosimské dokládá druhé vojenské mapování z roku 1860. (brožura Zámek a park Vlašim, nevím, jak se cituje)

Toto mapování zaznamenává pouze již výše zmíněnou Chinu, tj. čínský pavilon s věží a dvě ptačí voliéry, mešitu, dále ostrůvek s gloriem, jezírko, koupadlo a rybárnu včetně vodních nádrží. Starý hrad zachovaný do současnosti, v mapování zaznamenán není. Tuto skutečnost může vysvětlovat, že mapování se zabývalo jen objekty významnými pro vojenskou strategii. (Pincová, 2005) Kromě původních objektů byly v druhé polovině 19. století v parku mimo jiné společenská zařízení jako kavárna o rozměrech cca 8 x 5 m, hudební pavilon dlouhý asi 40 m a biliárový sál. Některé původní stavby byly po letech odstraněny. (Nožička, 1966)

3.1.7 Park po první a druhé světové válce

Po první světové válce byly z úsporných důvodů náklady na zámek a park omezeny. (Nožička, 1966) Když v roce 1918 vznikla samostatná Československá republika, Auerspergové na zámku již trvale nesídlili a nechali provádět jen nejnútnejší údržbu parku a ten pak postupně pustl. (Kovařík a kol., 1996) Po roce 1945 různé akce vlašimských narážely na mnoho překážek. Městský národní výbor a někteří kulturní činitelé se snažili obrátit pozornost kompetentních úředních orgánů k tomuto klenotu Podblanicka, avšak nedočkali se

podpory. (Nožička, 1966) Po druhé světové válce byl veškerý majetek Auerspergů na základě Benešových dekretů zestátněn a museli Vlašim opustit. (Svoboda, 2005) K realizaci obnovy parku nedošlo, naopak byly provedeny negativní zásahy, jako je výstavba sportovišť a nevhodných staveb. (Pešout, 2006)

3.1.8 Obnovu parku

V roce 1990 si ustanovila nově vzniklá organizace Českého svazu ochránců přírody ve Vlašimi nejdůležitějším cílem obnovu vlašimského parku. Hlavní iniciátorkou byla paní učitelka Eva Dočkalová, jedna ze zakladatelů ČSOP ve Vlašimi. Českému svazu ochránců přírody Vlašim se podařilo zastavit rozsáhlé a neodůvodněné kácení stromů. Byla stanovena Správa zámeckého parku, stálé místo správce parku a zahájena postupná obnova parku (výsadby, ošetření cenných stromů). (Pešout, 2006)

3.1.8.1 První etapa rekonstrukce vlašimského parku

První etapa probíhala podle návrhu Státního ústavu památkové péče, kam v té době ochrana přírody spadala. (Scheinherrová, 2012) Od roku 1996 do roku 1999 ji prováděli členové ČSOP za podpory Státního fondu životního prostředí ČR. (Pešout, 2006) Vyřezáním náletových dřevin byly obnoveny původní louky. Částečně se ošetřily nejvzrostlejší stromy a provedla se výsadba v přední části parku, v lukách a dosadily se do porostu jedle a buky. Rekonstrukcí prošly i architektonické památky parku. Město Vlašim nechalo opravit balustrádu u zámku, ohradní zeď, most přes náhon na cestě k Domašínu a přes Domašínský potok. Dále zajistilo rekonstrukci všech tří bran a Starého hradu. V rámci první etapy obnovy parku byla rozšířena naučná stezka v zadní části parku a obnovena historická romantická cesta ve svahu pod sochou Samsona. (Scheinherrová, 2012)

3.1.8.2 Druhá etapa rekonstrukce vlašimského parku

Druhá etapa, stejně jako první financována z Operačního programu Životní prostředí se týkala téměř poloviny rozlohy celého parku, výhradně přední poloviny zámeckého parku.

Cíle rekonstrukce:

- zvětšení volných travnatých ploch
- obnova atraktivních pruhledů

- odstranění náletů a nevhodných výsadeb
- zajištění bezpečnosti solitérních stromů a stromů u hlavních cest
- izolace parku od rušných komunikací
- pohledové odclonění panelové zástavby
- zvýšení atraktivity parku kompozičně propracovanou výsadbou zajímavých druhů dřevin
- obnova původních malých vodních nádrží a stabilizace vodotečí proti erozi

Obnova zeleně proběhla komplexněji, než v předchozí etapě. Vysadilo se více než dvacet tisíc stromů a keřů. Vysadilo se více než dvacet tisíc stromů a keřů, ošetřily se všechny významné stromy v přední části parku a opět se vyřezávaly nálety. (Scheinherrová, 2012)

3.1.8.3 Třetí etapa rekonstrukce vlašimského parku

Stejně jako dvě předešlé etapy, byla tato financována ze Státního fondu životního prostředí ČR. Zabývala se druhou polovinou parku, která je z velké části lesnatá. Proběhly zde poměrně značné obnovy. Provedly se rozsáhlé výsadby, ošetření stromů, bylo vysazeno kolem dvaceti tisíc stromů a keřů. Kompozičně nevhodné stromy byly odstraněny.

Cíle rekonstrukce:

- bezpečnostní řezy u stromů, které představovali nebezpečí pro návštěvníky
- úprava cest, lesních porostů a terénu parku
- obnova dvou rybníků
- úprava ostrova pod železným mostem a tůň pro zvířata žijící v parku
- obnova Samsonova sloupu na stráni nad levým břehem Blanice (Scheinherrová, 2012)

3.2 Inventarizace

Sadovnická **inventarizace** a klasifikace dřevin a jejich porostů nám umožňuje kvalifikovaný zásah do porostu. Je nutné tyto porosty dokonale znát. Podle funkce, místa, jejich stavu a dalších kritérií můžeme shrnout inventarizaci a klasifikaci do několika bodů. (Machovec, 1982)

Kolařík a kol. (2003) popisují, že pojem **dřevina** charakterizuje růstový typ rostlin vytvářející více let vytrvalé, dřevnatící stonky s obnovovacími pupeny, které oboje přežívají nepříznivá období (sucho, zima).

- **pravé dřeviny** se vyznačují druhotným fázovým tloušťnutím stonku, kdy střídání fáze růstu a klidu vytváří soustředné letokruhy, vnější povrch je kryt kůrou.
- **mepravé dřeviny** splňují první část kritérií, ale nevytvářejí letokruhy vzhledem k odlišnému umístění cévních svazků.

Machovec (1982) uvádí následující body:

- a. stanovení základních směrnic pro výchovu a údržbu takových porostů, jejichž účelové poslání se nemění
- b. vytvoření podkladů u takových krajinářských a sadovnických úprav, které mají být adaptovány pro jiné účely, než kterým až posud sloužily
- c. Vytvoření předpokladů pro rekonstrukce přestárlých parkových porostů.
- d. porostů, které až dosud sloužily jiným než sadovnickým, resp. krajinářským účelům získat informace o možnostech jejich účelové přestavby
- e. vytvoření podkladů pro objektivní ekonomické hodnocení takových porostů, které jsou z různých, celospolečensky odůvodnitelných příčin určeny k likvidaci
- f. vytvoření předpokladů pro ekonomické hodnocení porostů pro účely finančního plánování, pro plánování nákladů na údržbu, rekonstrukce apod.

Pro správné zařazení dřevin a jejich porostů i posouzení uplatnitelnosti podle jednotlivých bodů funkčního poslání je třeba zjišťovat tyto hodnoty:

- a. Zaměření hodnocených dřevin a porostů a jejich zakreslení do inventarizačního plánu.
- b. Přesné druhové (a podle potřeby i odrůdové) určení všech, do inventarizace pojatých dřevin.
- c. Změření všech nejdůležitějších hodnot jednotlivě zachycovaných dřevin, tj. výšky, průměru kmene, průměru koruny.
- d. Vymezení krajních a průměrných hodnot u posuzovaných porostů a stanovení procentického zastoupení druhové skladby, velikostních hodnot, věkových kategorií i sadovnické kvality.
- e. Určení věkové kategorie.
- f. Sadovnické hodnocení jednotlivých dřevin i jejich porostů, tj. především komplexní posouzení zdravotního stavu, perspektiv vývoje a vzhledových vlastností.
- g. Zachycení všech důležitých, v předcházejících bodech neuvedených hodnot tak, aby bylo možno dřeviny a jejich porosty vyhodnotit z hlediska jejich výhledového poslání co nejúplněji. (Machovec, 1982)

3.2.1 Zaměření

Než přistoupíme k samotnému hodnocení dřevin a jejich porostů, musíme je zaměřit a přenést do příslušné mapy či plánu neboli je fixovat. Nejvhodnějším podkladem jsou katastrální mapy. Nejprve si musíme stanovit míru přesnosti, se kterou budeme pracovat. U geometricky řešených sadovnických úprav by chyba neměla přesahovat ± 100 mm. Krajinářské volně řešené úpravy a zaměřování porostů dosud sloužících jiným účelům nevyžaduje takovou přesnost. Postačí zde přesnost ± 1 m. (Machovec, 1982) Oproti tomu Kolařík a kol. (2005) uvádí míru přesnosti s orientací podle okolních prvků $\pm 1 - 15$ m. Dále píše, že přesnost záleží na kvalitě mapového podkladu disponibilních orientačních bodů.

Jako podklad lze při zaměřování použít tyto typy map:

Rastrové mapy černobílé - jedná se o katastrální oscanované, připojené na souřadnicový systém. Mapy jsou dostupné pro celé území ČR v měřítkách 1 : 500, 1 : 1 000 či 1 : 2 880.

Rastrové mapy barevné – jedná se o mapy fotogrammetricky zpracované letecké snímky. Jejich využití je vhodné při lokalizaci skupin stromů a keřů. Nevýhodou je však přítomnost stínů, které ztěžují rozlišení jednotlivých stromů v rámci skupin.

Vektorové mapy – jedná se o digitalizované mapy, kde jsou veškeré prvky převedeny na určitý typ entit (text, body, linie, polygony). Jsou tvořeny buď vektorizací rastrových map, nebo jsou produktem přímého geodetického zaměření situace v terénu. Tento typ map je nejen přesnější, co se týče zaměření dřevin, ale práce je s ním také mnohem rychlejší. Tyto tři mapy lze vzájemně kombinovat. (Kolařík a kol., 2005)

Do mapy je vhodné zanést co nejpřesněji všechny význačné body a linie, jako jsou např. okraje parcely (tam, kde je fixní zeď nebo plot), cesty a jejich okraje. Pokud stávající pevné body nestačí pro celkové zaměření, je nutno vyznačit další pevné body, z kterých bude možno vycházet. Těmito doplňujícími pevnými body mohou být solitérní stromy i jiné prvky, od nichž je možno bez komplikací vytýčit přímé linie k dalším pevným bodům. Dále je třeba stanovit stupeň detailnosti, podle kterého se bude při zaměřování postupovat. Tj. jaká část dřevin bude inventována a zaměřována jednotlivě a jaká část bude zahrnuta do porostů. (Machovec, 1982)

Machovec (1982) uvádí, že počet položek jednotlivě evidovaných dřevin na jednom plánu by neměl být vyšší než 500 (jen výjimečně 1000) a počet jednotlivě evidovaných porostů by neměl přesáhnout 50 (výjimečně 100), protože při příliš vysokých počtech se stávají plány

nepřehledné a špatně čitelné. Jestliže je zaměřovaný prostor podstatně větší, je třeba ho rozdělit na několik úseků, které se vyznačí v mapě ve větším měřítku.

3.2.2 Určení druhu

Všechny zaměřované dřeviny musí být správně určené, jak druhově, tak rodově. Pokud by se stalo, že druh není možno určit (je buď unikátní, nebo se inventarizace provádí v zimním období) označí se rodově s přívlastkem (species).

Kultivary se označují přesným názvem. Jejich určení je často obtížné, zvláště u starších kultivarů, uvede se tedy alespoň, o jaký typ se jedná např. sloupovitý, převislý atd. Na základě přesného druhového určení se řeší jakékoli zásahy. (Machovec, 1982)

3.2.3 Změření velikostních hodnot

Dřeviny, které inventujeme jednotlivě, představují v inventarizační tabulce samostatnou položku i případě, že se jedná o dřeviny stejného druhu. Tam, kde je několik po sobě jdoucích dřevin se shodnými kategoriemi, můžeme je zaznamenat pod jednou položkou s uvedeným rozmezím pořadových čísel. (Machovec, 1982)

3.2.3.1 Průměr kmene

Průměr kmene se měří v prsní výšce, tj. 1,3 m. Pokud je strom rozvětven níže, změří se obvod tam, kde je to možné a tento fakt se uvede v tabulce. (Machovec, 1982) Výjimka toho pravidla je měření alejových stromů určených pro výsadbu. Výsadbové stromy se zapěstovanou korunou se měří ve výšce 100 cm. (Kolařík a kol. 2005)

Kolařík a kol. (2005) uvádí tato pravidla pro měření obvodů:

- a.** průměr se měří vždy v kolmém směru k ose kmene
- b.** pokud má kmen eliptický tvar, měří se ve dvou na sebe kolmých směrech a spočítá se jejich průměr
- c.** u dvou nebo více kmenů, které se větví níže než ve výšce 130 cm, se měří všechny kmeny
- d.** strom větvcí se právě ve výšce 130 cm se měří níže, tam kde není patrné zesílení větevnické vidlice.

Jedním z nejjednodušších způsobů, je měření pásmem. Při rychlém měření průměrů se v praxi využívá dvouramenných průměrek. (Machovec, 1982) V aforistické praxi se nejvíce používají průměrky s délkou 65 cm. (Kolařík a kol, 2005) Machovec (1982) uvádí, že nejmenší evidovaný průměr kmene dosahuje 150 mm, výjimečně 100 mm.

3.2.3.2 Průmět koruny

Tato veličina se měří, abychom zjistili velikost plochy zastíněné korunou stromu, pro rámcové usuzování kořenového systému a výpočet objemu koruny.

Kolařík a kol. (2005) uvádí, že v normě „Ochrana stromů, porostů a ploch pro vegetaci při stavebních činnostech“ (ČSN DIN 18 920) probíhá výpočet ochranného kořenového prostoru právě podle průmětu koruny sledované dřeviny. Velikost průmětu koruny je ovlivňována především druhem stromu a stavem okolního porostu či zástavbou. (Kolařík a kol., 2005) Měří se jako půdorysný průmět koruny na terén. V zapojených porostech se měří podle větví, které dosahují nejdále. Zpravidla se měří ve dvou na sebe kolmých směrech. Z jejich aritmetického průměru se získá hodnota průměru kruhu, který koruna zaujímá. Tento údaj je velice důležitý při zakreslování do inventarizačních plánů a měl by být udáván v celých jednotkách - metrech. Pro vyznačení se používají kroužky, vyjadřující velikosti korun. Tyto značky nám umožňují rozlišení velikosti v plánu. (Machovec, 1982)

3.2.3.3 Výška dřeviny

Výška dřevin se nejpřesněji zjistí pomocí Blume- Weissova výškoměru. Blume-Weisův výškoměr měří s přesností na 0,5 m. V praxi je takovéto přesné měření zbytečné, poněvadž především mladé stromy se každoročně výškově mění. Výhodné je změřit několik dřevin ve skupině a ostatní v bezprostřední blízkosti porovnávat. (Machovec, 1982)

- Vymezení hodnot porostů

V místech, kde by bylo měření příliš pracné a neefektivní, hodnotíme soubory těchto dřevin jako porosty. V inventarizační tabulce je označujeme velkými písmeny abecedy. Jestliže je porostů tolik, že nestačí k označení jedna abeceda, použijí se číselné indexy (A1, B1,...). Jako **porosty** hodnotíme soubory dřevin, které jsou v celkové struktuře téměř shodné, a při jednotlivém hodnocení by došlo k četnému opakování. Jsou sem zahrnovány i porosty mladé, dosud nevyspělé, pokud se nejedná o mimořádné cenné exempláře. Hodnocení porostů je v podstatě stejné jako hodnocení jednotlivých dřevin, jen se uvádí podílové procentické

zastoupení. Uvádí se počet jedinců na jednotku plochy. Samostatným porostem rozumíme takový porost, který se výrazně liší v druhové skladbě, poměrem zastoupení, růzností porostního patra, odlišnými velikostními parametry, či sadovnickým hodnocením. (Machovec, 1982)

3.2.3.4 Určení věkové kategorie

Tento údaj je důležitý, pro následné zacházení s plochou zeleně. Určení věkové kategorie je často velmi obtížné, a proto je nejjednodušší, když máme k dispozici údaje o založení porostu. V tomto případě stačí rozlišit dodatečnou výsadbu, to co se v průběhu objevilo jako nálet. U jehličnanů lze stanovit věkovou kategorii odečtením počtu přeslenů.

Nepřímou, avšak přesnou metodou je odečtení letokruhů z pařezů čerstvě vykácených dřevin. Při určování mladších stromů jsou kategorie odstupňovány po dvaceti letech. U starších dřevin se rozmezí věku zvyšuje. (Machovec, 1982)

Podle Machovce (1982) je nejobvyklejší zařazení do věkových kategorií:

0 – 20 20 – 40 40 – 60 60 – 100 100 a více

Výše zmíněné rozmezí je dobře zjištělné a pro usměrňování zásahů dostatečně postačí. U velkého zastoupení dlouhověkých dřevin, mimořádně cenných druhů, jednotlivých exemplářů se výjimečně upřesňují věkové kategorie. Určování věkové kategorie je třeba chápat jako stanovení pomocné metody usnadňující rozhodování při řešení porostů. Přesné stáří stromů lze zjistit pouze vyhodnocením vývrtů ze dřeva kmene pomocí dendrochronologických metod. Vývrt se získává Presslerovým přírůstoměrem (dutý nebozez). Interpretací letokruhů a jejich odečtením lze přesně stanovit jak stáří stromů, tak některé stresové vlivy, které na strom během růstu působily. Tato laboratorní metoda je poměrně náročná a nelze ji praktikovat bez patřičného vybavení. Nejjednodušší metoda je odhad věku, založená na základě průměru kmene stromů. (Kolařík a kol., 2005)

3.2.3.5 Sadovnické hodnocení

Sadovnické hodnocení shrnuje všechny kvality dřevin, které není možno vyjádřit měřitelnými hodnotami. Definuje je podle stupně jejich účinnosti jako účelové a funkční složky přírodní části životního prostředí. Ing. Arch. O. Kuča Csc ze SÚRPMO Praha zavedl známkující systém, kdy nejkvalitnější dřeviny jsou ohodnoceny 1, nejhorší mají 5. Výhodou tohoto oceňování je, že hodnoty korespondují s architektonickým hodnocením kvalit staveb, které je používáno jako podklad pro územní plánování. Koncem 60. let byl v Lednici

vypracován bodovací systém, který koresponduje se systémem Kučovým, s tím rozdílem, že jednotlivé kvalitativní stupně nejsou známkovány, ale bodovány. Stupnice je opět pětímístná, avšak rozdíl je v tom, že nejkvalitnější dřeviny mají 5 bodů a nejméně hodnotné 1 bod. Pro oba vaše zmíněné klasifikace lze použít systém charakterizující dřeviny jako dřeviny I. Klasifikační třídy (5 bodů), až po dřeviny V. klasifikační třídy (1 bod). (Machovec, 1982)

Zařazení do jednotlivých klasifikačních tříd podle Machovce (1982):

- **5 bodů** – nejhodnotnější dřeviny (I. Klasifikační třída)

Absolutně zdravé, nepoškozené dřeviny. Celkovým habitem koruny i tvarem odpovídající druhu bez pozorovatelných poškození. Velikostně plně rozvinuté při plném růstu a vývoji, zavětvené až k zemi. Do této kategorie spadají dřeviny, které mohou svou sadovnicko – krajinářskou funkci plnit mnoho desetiletí. Když řešíme prostor, kde se nacházejí takto klasifikované dřeviny, měli bychom je zachovat v maximálně možné míře i za cenu přetvoření sadovnického prostoru či změnu plánované zástavby. Měly by být zachovány ve všech případech. (Machovec, 1982)

- **4 body** – velmi hodnotné dřeviny (II. Klasifikační třída)

Zdravé, odpovídající příslušnému druhu nebo kultivaru, typického tvaru. Habitus jen nepatrně narušený, či poškozený. (např. bez větví nejspodnějšího patra, menší volné prostory v koruně, mírně nahnuté) Velikostně odpovídají přibližně polovině rozměrů, které jsou na daném stanovišti schopny maximálně vytvořit. Po řadu desetiletí by měli udržet dosažené kvality. Stejně jako v předchozí kategorii je třeba je v maximální míře chránit i za cenu přetváření kompozice prostoru, na němž se nacházejí. Za předpokladu, že se vyčerpají i poměrně nákladná řešení prostoru, ve zcela výjimečných případech lze přistoupit k odstranění (Machovec, 1982)

- **3 body** – dřeviny průměrné hodnoty (III. Klasifikační třída)

Dřeviny se mohou podstatně lišit od původního druhu, dále mohou mít jednostrannou, ale stabilní korunu. Řadíme sem např. dřeviny vysoko větvené, mající předpoklad obrůstání po předchozím osvětlení kmene, popř. ty, které si udrží své estetické a funkční hodnoty i při silném vyvětvení. Vzhledově a tvarově typické, avšak dosud menšího vzrůstu, který nedosahuje poloviny normálních rozměrů daného druhu na posuzovaném stanovišti. Dřeviny této kategorie musí mít předpoklad dlouhodobého rozvoje. Lze u nich predikovat dosažení

vyššího počtu bodů, nebo alespoň dlouhodobé udržení sadovnického zařazení. Základním materiálem dlouhodobě neudržovaných porostů často bývají dřeviny, z nichž je možno postupně vymodelovat kvalitnější porosty. Tyto dřeviny se buď ponechají k dalšímu vývoji a tam, kde to záměr vyžaduje, se odstraní. (Machovec, 1982)

- **2 body** – dřeviny podprůměrné hodnoty (IV. Klasifikační třída)

Dřeviny viditelně poškozené, velmi vysoko větvené, staré, málo vitální. Po prosvětlovacích probírkách bez předpokladu obrůstání. Výrazně prosychající, vydoutnalé popř. jinak výrazně poškozené. Následný vývoj značně omezený, jak časově, tak v kvalitě. U těchto dřevin nelze předpokládat zlepšení kvality. Nesmí ohrožovat bezpečnost lidí i porostů. S jejich zachováním se příliš nepočítá, jsou určeny k postupnému odstranění. Výjimkou mohou být památné a chráněné stromy, dendrologické unikáty, resp. torza malebně působící, ponechané na dožití. (Machovec, 1982)

- **1 bod** – dřeviny nevyhovující (V. klasifikační třída)

Velmi silně poškozené dřeviny, nemocné, odumírající, a odumřelé, silně napadené škůdci, zvláště takovými, kde hrozí jejich šíření na ostatní porosty. Ohrožují bezpečí návštěvníků, svou existencí poškozují kvalitu cennějších exemplářů a ohrožující daný prostor a jeho vývoj. Kategorie dřevin bez předpokladů dalšího vývoje. Při řešení úprav je nezbytné tyto dřeviny okamžitě, nebo v co nejkratší možné době odstranit, bez ohledu na to, jaký záměr je při další výchově porostů uplatňován. (Machovec, 1982)

3.2.3.6 Vitalita

Vitalita je součástí celkové sadovnické hodnoty, ze které by měla být úroveň vitality odvoditelná. Často bývá vyjadřována samostatně. Její hodnocení je mnohdy obtížné, protože v sobě zahrnuje i vývojové tendence jedince. Stanovuje se nepřímou, projevem ukazatelů vitality, které vyjadřují současnou odchylku struktury, nebo funkce exempláře od optimálního stavu. (nevím, co je to za knížku- zeleně psané)

Stupnice vitality podle Pejchala (2008)

- a. optimální
- b. mírně snížená
- c. středně snížená

- d. silně snižená
- e. žádná, respektive velmi silně snižená (odumírání)

Machovec (1982) charakterizuje výše zmíněnou stupnici takto:

Optimální vitalita: Velmi vysoká, ohodnocena číslem 1. Roční přírůstky vyrovnané, respektive přesahující běžnou délku, velikost a barva olistění sytá, typická, odpovídající příslušnému taxonu, nevyskytující se brachyblasty

Mírně snižená vitalita: Vysoká, ohodnocena číslem 2. Roční přírůstky vyrovnané, velikost a barva olistění sytá, s ojedinělými odchylkami, typická, odpovídající příslušnému taxonu, brachyblasty se vyskytují do 10%.

Středně snižená vitalita: Střední, ohodnocena číslem 3. Roční přírůstky většinou vyrovnané, velikost listů částečně nevyrovnaná a barva olistění sytá až světlejší ve vztahu k typické odpovídající příslušnému taxonu

Silně snižená vitalita: Nízká, ohodnocena číslem 4. Roční přírůstky nevyrovnané i menší než u typického taxonu, velikost listů nevyrovnaná a menší než průměr, barva olistění nevyrovnaná světlejší ve vztahu k typu odpovídajícího taxonu, brachyblasty se vyskytují nad 30 %.

Velmi silně snižená: Velmi nízká, ohodnocena číslem 5. Roční přírůstky minimální, nevyrovnané, listy drobné, nevyrovnané, barva olistění nevyrovnaná zpravidla velmi světlá, brachyblasty deformované.

Pejchal (2008) uvádí dvě složky vitality:

a. Fyziologická složka vitality

Je charakterizována olistěním (rozsah ztráty olistění oproti optimálnímu stavu, barevné změny, nekrózy, předčasný opad, atd.), architekturou koruny, proschnutím koruny v horní části, intenzity tvorby kalusu, výskyt výmladků.

b. Biomechanická složka vitality

Je charakterizována stupněm poranění (hniloby a dutiny) nepříznivým umístěním těžiště, nepříznivou geometrií kmene, chybným větvením.

Supuka a kol. (2008) doplňuje měření:

a. bioelektrických parametrů

Měření bioelektrické vodivosti pletiv (biopotenciálů) a měření bioelektrického odporu pletiv, nejčastěji vodivých pletiv kambiálního kruhu.

b. měření stupně poškození kmene

Identifikace houbových chorob, vrtání do kmene.

3.2.3.7 Zdravotní stav

Vyjadřuje výskyt a velikost aktuálních škodlivých odchylek od normálního stavu, označovány jako: **choroby**- vyvolané patogenními organismy, **poruchy**- způsobené jinými faktory, jako genetická porucha, negativní abiotické faktory stanoviště, např. nedostatek živin. Zdravotní stav z velké části charakterizuje provozní bezpečnost jedince. (Pejchal, 2008)

Stupnice zdravotního stavu podle Machovce (1982):

Výborný zdravotní stav: Ohodnocen číslem 1, bez jakýchkoliv známek příznaku chorob i škůdců.

Velmi dobrý zdravotní stav: Ohodnocen čísla 2, poškození chorobami i škůdci plošné nebo prostorové, sporadické snadno odstranitelné chemicky i mechanicky, nejsou přítomni polyfágní škůdci a polyspecifické choroby.

Dobrá zdravotní stav: Ohodnocen číslem 3, zřetelné poškození chorobami a škůdci plošné nebo prostorové (20 – 30%), polyfágní škůdci a polyspecifické choroby jen v nepatrné míře.

Špatný zdravotní stav: Ohodnocen číslem 4, zřetelné poškození chorobami a škůdci plošné nebo prostorové (30 – 60%).

Velmi špatný zdravotní stav: Ohodnocen číslem 5, poškození chorobami a škůdci plošné nebo prostorové nad 60 %.

4. Materiál a metody

4.1 Charakteristika objektu

Vlašimský zámecký park se řadí k největším v Čechách. Jeho rozloha je 75 ha. Nachází se v západní části katastru města v nadmořské výšce 340-380 m. (Mrzílková, 1987) Hranice parku jsou tvořeny převážně kamennou zdí. Do parku se vchází třemi branami, Vlašimskou, Domašínskou, Znosimskou (Jiroušek 1962) Na severní straně podél silnice vedoucí do Benešova je park ohraničen plotem z železných mříží. (Mrzílková, 1987) Park je dominantou města Vlašimi. (Frič a kol., 1990)

4.2 Přírodní podmínky

4.2.1 Geologické údaje

Ve východní části Středočeské pahorkatiny se nachází Vlašimská pahorkatina, která geologicky náleží k českému jádru moldanubiku, což je část českého masívu. V tomto masívu měly nejdůležitější význam předpaleozoické tektonické pochody spojené s metamorfózou. Úzké okolí města je tvořeno různými typy pararul. (Mrzílková 1987) Paparuly jsou geologickým podkladem parku, okolí řeky je aluviální. (Jiroušek, 1962)

4.2.2 Hydrologické údaje

Město Vlašim leží na řece Blanici protékající údolím Blanické brázdy. Parkem protéká řeka od jihu na sever, od níž se odvětvuje náhon, který vede podél řeky a napojuje se zpět před výtokem z parku. Od severu vtéká neregulovaný Domašínský potok ústící po 350 m rovněž do řeky. Řeka i náhon tvoří meandry, jejichž výsledkem je délka vodního toku v parku přibližně 4 km. (Mrzílková, 1987)

4.2.3 Klimatologické údaje

Vlašim se řadí do klimatické oblasti B – mírně teplé a okrsku B3 – mírně teplého, mírně vlhkého, s mírnou zimou, pahorkatinového. Roční průměrná teplota vzduchu je 7,2 °C.

Průměrná teplota vzduchu ve vegetačním (duben-září) činí 13,4°C. Roční průměrný úhrn srážek je 672 mm, měsíční průměr ve vegetačním období je 70,2 mm. Ve sledované oblasti převládá západní a severozápadní směr větru (40,4 %). (Mrzílková, 1987)

4.2.4 Přírodní společenstva parku

Podle Bažanta (2005) jsou základním typem společenstev acidofilní doubravy na mírně skloněných plošinách přecházející na jižních svazích do společenstva dubohabrových doubrav a na severních svazích a v údolních polohách do květnatých bučin. Břehové porosty představují zbytky lužního společenstva olšin, které na poměrně širokém dně nahradily vlhké louky. Dále je možno na území parku rozlišit v několika roklích společenstvo lipových javořin.

- *Carpinion*

Dubohabřiny sv. *Carpinion*, jsou nejlépe zachované v zadní části parku. Ve stromovém patře převládá dub letní, lípy, habr obecný, javory, jasan ztepilý atd. Z keřů jsou zde časté – líska obecná, brslen evropský, kalina obecná, hlohy a ostružiníky. Z bylinných druhů se zde vyskytují kopytník evropský, ptačinec velkokvětý, kokořík mnohokvětý, náprstník hlinožlutý, jaterník podléška, pižmovka mošusová, třezalka chlupatá, lipnice hajní aj. (Bažant, 2005)

- *Fagion*

Bukojavořiny sv. *Fagion* se vyskytují v parku na vlhkých svazích se živným podkladem. Ve stromovém patře převládá javor klen, lípy a jasan. V bylinném patře rostou atraktivní druhy jako žindava evropská, lilie zlatohlávek, bažanka vytrvalá, samorostlík klasnatý aj. V okolí Blanice jsou plně vyvinuty údolní louky (podsv. *Alnion glutinoso-incanae*) s pestrými indikačními druhy v bylinném patře – křivatec žlutý, sasanka hajní, podbílek šupinatý, plicník lékařský, orsej jarní aj. Na výslunných skalách nad Blanicí jsou vyvinuta teplomilná společenstva s výskytem subxerofilních druhů např. bojínek Boehmerův, tolita lékařská, chrpa latnatá porýnská strdivka sedmihradská aj. Na úpatí skal a zdí se vyskytují fytoocenózy skalních šterbin s atraktivními kapradinkami – sleziník obecný, sleziník routička a sleziník severní. (Bažant, 2005)

4.3 Metodika

4.3.1 Historické údaje

První část práce je zaměřena na vypracování historického vývoje parku Vlašim od jeho vzniku po současnost. Zdrojem informací o historii parku byly především Sborníky vlastivědných prací z Podblanicka, publikace o parku, knihy, odborné časopisy, fotografie archivů, projekty rekonstrukce parku, plány a obrazové publikace.

4.3.2 Použitá metodika inventarizace

Pro lepší přehlednost a organizaci práce, byl park rozdělen na sedmnáct ploch. Plochy jsou označeny římskými číslicemi. Každá inventovaná dřevina má přidělené číslo v plánu, které je shodné s číslem v inventarizační tabulce. V tabulce jsou údaje o dřevině- český a latinský název, obvod kmene, výška, průmět koruny, věková kategorie, sadovnická hodnota, vitalita, zdravotní stav. Dřeviny hodnocené jako porosty jsou značené velkým písmenem P s číselným indexem. U porostů je hodnocena věková kategorie, výška, plocha, kterou zaujímají a procentické zastoupení dřevin, které bylo prováděno odhadem. Hodnocené jsou i významné keře především v přední části. Jsou znázorněny velkým písmenem K s číselným indexem. Značení v plánu je uvedené v legendě. Vzhledem k rozloze parku jsou samostatně inventované dřeviny především v přední části. Park od střední části přechází v souvislé porosty a lesnaté plochy.

Zaměření

Byl použit plán parku se zaměřenými dřevinami, který poskytla organizace ČSOP.

Určení druhu

Druh byl určen na základě získání zkušeností z předchozího studia, nebo podle literatury. Inventované dřeviny byly přiřazeny správný český a latinský název a číslo.

Dendrometrické veličiny

- Obvod kmene

Byl měřen ve výšce 130 cm pásmem. Pokud bylo měření z nějakých důvodů v této výšce znemožněno, bylo měřeno v nejbližší možné výšce a tato skutečnost byla uvedena v poznámce.

- Výška stromu

Ke kmeni stromu bylo přiloženo pásmo o délce 150 cm a z dostatečné vzdálenosti metodou odhadu bylo určeno, kolikrát pásmo zaujalo reálnou výšku stromu. V místech, kde je hustý porost, byla výška měřena ve srovnání s prvky známé výšky.

- Průmět koruny

Byla změřena délka mého kroku, která odpovídá 70 cm. Od kmene byl odkrokován průměr koruny (až po nejdále sahající větve) ve dvou na sebe kolmých rovinách. Tyto dva údaje byly zprůměrovány.

- Stáří stromů

Stáří stromů bylo na základě odhadu zařazeno do příslušné věkové kategorie sestavené podle Machovce (1982).

- Sadovnická hodnota

Sadovnická hodnota byla přiřazena podle klasifikace Machovce (1982). V inventarizační tabulce byly použity klasifikační třídy.

Znázornění v plánu:

- 5 bodů (I. klasifikační třída) – zelená
- 4 body (II. klasifikační třída) – modrá
- 3 body (III. klasifikační třída) – hnědá
- 2 body (IV. klasifikační třída) – žlutá
- 1 bod (V. klasifikační třída) – červená

- Zdravotní stav a vitalita

Tyto dvě hodnoty byly určeny na základě stupnice podle Machovce (1982)

4.4 Současný stav parku

Po velké rekonstrukci je park ve velmi dobrém stavu. Zůstal zachován charakter přírodně krajinářského parku s převládající strukturou domácích porostů. Byly zachovány historické prostorové struktury vyplývající z konfigurace terénu a hmotové skladby. Úpravami parku se zlepšily podmínky pro zvláště chráněné a ohrožené druhy. Různorodý charakter porostu je postupně převáděn na charakter výběrného lesa. (Bažant, 2008)

4.4.1 Přetrvávající širší problémy

Náletovými dřevinami jsou zmenšovány volné plochy trávníků, lučních porostů a některé solitérní dřeviny jsou jimi utlačovány. V některých místech je porost přehoustlý. Z minulých let přetrvávají neuvážené výsadby jehličnatých dřevin. Panoramatické průhledy a průhledy na hlavní objekty jsou znemožněny náletovými dřevinami a výškou stávajících porostů. (Bažant, 2008)

4.4.2 Stávající objekty parku

V rámci Rekonstrukce přírodních prvků zámeckého parku ve Vlašimi prošly všechny stavby a prvky renovací. (Pešout, 2006) Hlavní vstupní bránou je Vlašimská brána, která spojuje město Vlašim a park. V současnosti je zde umístěna Podblanická galerie. Od roku 1988 je Vlašimský zámek hlavním sídlem Muzea Podblanicka. V jeho prostorách mohou návštěvníci zhlédnout mnoho expozic – Zámecké parky, Historie zámku Vlašim, příroda Podblanicka, Dějiny firmy Sellier & Bellot.

Čínský pavilón

Čínský pavilón dodnes zůstává jednou z dominant parku. Dnešní podoba vznikla během úprav v 19. století.

Starý hrad

Stojí nad údolím řeky Blanice v jižní části parku. Český svaz ochránců přírody od roku 1995 provozuje naučnou stezku a poskytuje průvodcovskou službu. (Pešout 2003) Je zde instalována expozice o historii zámeckého parku s rytinami Antonína Pucherny, vyobrazující park na přelomu 18. a 19. století.

Samson

Na skále nad řekou se v hustém porostu nacházela Poustevna. Zdobila ji sbírka zkamenělin a nerostů. Poblíž ní byl Saulův či Herkulův sloup, který se zachoval do současnosti. Sloupu se dnes říká „Samsonův“, neboť má připomínat obra, který mrhal jídlem a kterého za to stihl krutý trest.

Domašínská brána

Domašínská brána prošla v letech 2002 – 2003 rekonstrukcí a v současnosti slouží jako romantická restaurace s venkovním posezením.

Znosimská brána

Znosimská brána stojí na místech, kde před vybudováním parku býval mlýn a soukenická valcha. Nad jejím vstupem je umístěna kamenná hlava tura, erbovního zvířete rodu Auerspergů. V roce 2005 se díky projektu s finanční podporou Evropské unie a spolufinancování Města Vlašimi uskutečnila oprava brány. V současnosti je v bráně umístěno občerstvení návštěvníků parku.

Sochy ze sochařského sympozia

V létě roku 2005 se s finanční podporou Evropské unie uskutečnilo ve vlašimském zámeckém parku sochařské expoziium za účasti pěti umělců, jehož tématem byla „dětská fantazie“. Výsledkem akce jsou sochařská díla trvale umístěná po obou březích řeky Blanice v blízkosti Znosimské brány.

Mosty vlašimského parku

V současnosti se nachází v parku celkem sedm mostů a můstků, z nichž nejzajímavější je most u Znosimské brány a mosty u Domašína. (Cáder, 2010)

4.4.3 Kompoziční rozbor

Jak již bylo výše zmíněno hlavními historickými slohy, které ovlivnily vznik parku, byly romantismus a baroko. Doznívání baroka se ve vlašimském parku projevilo použitím průhledů do krajiny, drobnými architektonickými prvky a zvýrazněním krajinných os alejemi. Typickým prvkem tohoto období je grotta (obr. č. 3). Kromě výše zmíněných prvků baroka byl celý park utvářen v typických znacích romantismu - přírodně krajinářského parku.

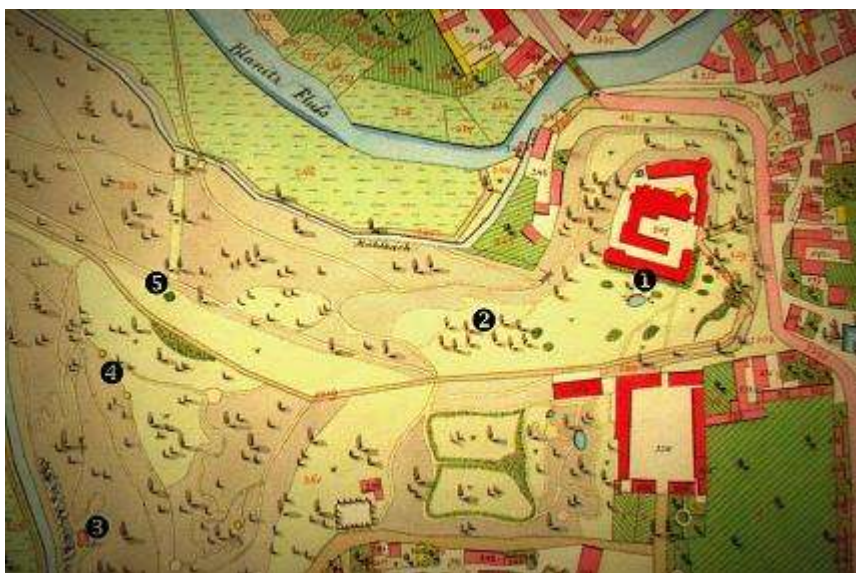
4.4.3.1 Přední část v okolí zámku a Starého hradu

V blízkosti zámku rostly hustě vysázené, geometricky tvarované dřeviny. V mapě stabilního katastru z roku 1841 (obr. č. 1) jsou patrné dvě osy, sbíhající se k vstupu na nádvoří. Obě cesty jsou lemovány alejemi. V parku byly vysázeny doprovodné aleje podél vycházkových cest, Blanice a Mlýnského potoka a Zátíší přátelství. Dřeviny byly vysazovány do kruhovitých útvarů, které tvořily intimní prostory (na obr. č. 1 západně od Maurské besídky).

Aleje

V období baroka aleje propojovaly odlehlější letní sídla panovníků, dělily rozlehlé plochy parku a spojovaly zámek, město a zahradu v jeden celek. Využívaly se nejen jako propojovací cesty, ale i jako prvek, který pronikal krajinou do širého okolí. Aleje sloužily k zastínění užitkových zahrad, doprovázely ovocné sady, lemovaly cesty vedoucí k prvkům zahrad a parků, jako např. grotty, sochy, studny či budovy. Celkové hierarchální uspořádání alejí, vyžadovalo soustředění nejsložitějších prostor u zámku a hlavních ploch zahrad. Při zdůraznění koncových pruhledů musely být aleje seshora otevřené. (Lehmann und Rohde, 2003)

V současnosti jsou zachovány v těsné blízkosti zámku tvarované dřeviny (*Taxus baccata*), geometricky uspořádané stříhané živé ploty (*Ribes ssp*). Podrost některých skupin stromů je tvořen keři – *Rhododendron ssp*, *Prunus laurocerasus*. Na mapě stabilního katastru z roku 1841 není zaznamenána Vlašimská brána, jelikož byla postavena až v roce 1846. Při vstupu Vlašimskou bránou po levé straně rostou dva javory ginnala (*Acer ginnala*). Po pravé straně je vzrostlý javor mléč (*Acer platanoides*). Doprovodné aleje krajinných os zanikly. Místo nich jsou v okolí travnaté plochy se skupinami dřevin a solitérními stromy (*Quercus robur*, *Tilia cordata*, *Acer pseudoplatanus* a *platanoides*) Park byl protkán bohatou cestní sítí. Hlavní cesty zůstaly zachovány. Dřevěné altány v okolí Starého hradu postupem času zchátraly a již nebyly obnoveny.

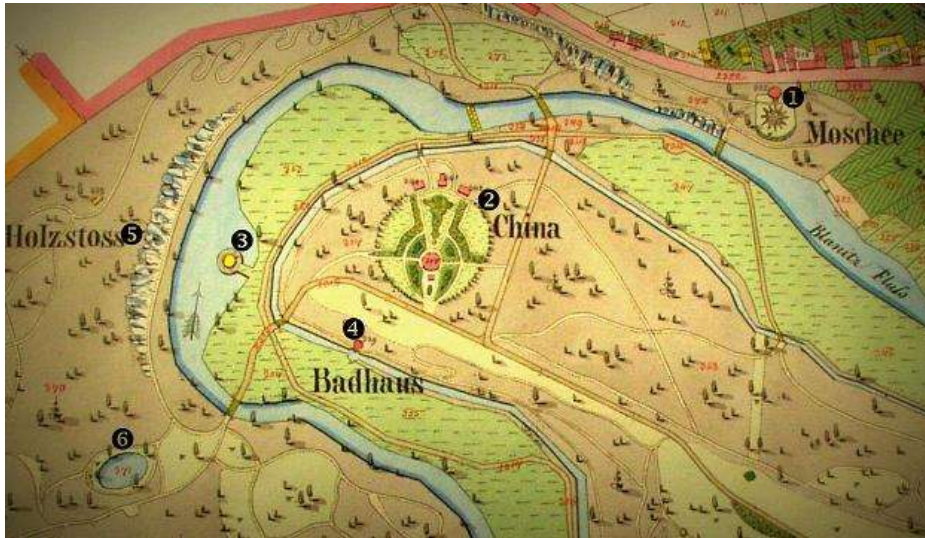
- 1- Maurská besídka a fontána
- 2- skupiny stromů
- 3- Starý hrad
- 4- kruhové altány ze dřeva
- 5- Zátiší přátelství

obr. č. 1, Mapa stabilního katastru z roku 1841 (Bažant, 2008))

4.4.3.2 Severní a střední část parku

Ústřední partií této části byla China (obr. č. 2), které dominoval Čínský pavilón s věží. Místo bylo dekorováno pravidelnými bohatými květinovými výsadbami a třemi ptačími voliérymi. Okraj Chiny byl lemován hustým porostem dřevin, který ji odděloval od okolního prostředí. Od pavilónu vedla cesta k Amorovu templu. Amorův templ stál na ostrůvku říčního jezera, které bylo vytvořeno na Blanici po rozsáhlé terénní úpravě koryta řeky. Na protější straně nad řekou na skalním masivu stál Samsonův sloup. Z tohoto nejvyššího místa parku, byla vyhlídka na Chinu a celé údolí.

Z Chiny zůstal zachován pouze zrekonstruovaný Čínský pavilón. Okolí pavilónu je tvořeno travnatou plochou, kolem které jsou rozsáhlé porosty s převažujícími listnatými stromy a menším zastoupením jehličnatých dřevin. Vyhlídka nad Samsonem doposud zůstává nejpůsobivější z celého parku. Z jezírka s vodopádem se stal malý rybník. Tato vodní plocha oživuje lesnatou část parku. V severním cípu je Domašínská brána (postavena až po mapování v roce 1841). Po pravé straně pod silnicí je porost listnatých dřevin (*Acer platanoides*, *Acer pseudoplatanus*, *Alnus glutinosa*, *Fraxinus excelsior*) Vlevo od brány je javor klen (*Acer pseudoplatanus*)

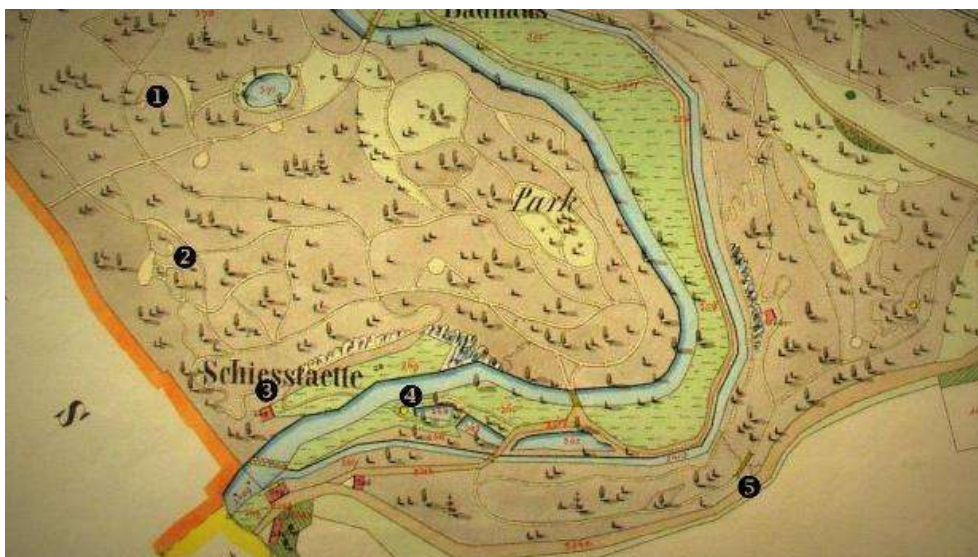

Obr. č. 2, Mapa stabilního katastru z roku 1841 (Bažant, 2008)

- 1- Turecká mešita
- 2- Čínský pavilón
- 3- Amorův templ
- 4- koupadlo
- 5- Poustevna, Samsonův sloup a Zřídlo pan a vyhlídka
- 6- Jezírko s vodopádem

4.4.3.3 Jihozápadní část parku

Romantické zátiší a scenérie Bakchus, Háj bardů, Grotta a Rybárna s nádržemi postupem času zanikly. V okolí Grotty byla rozlehlá louka se stromy kolem řeky. Louka byla v rámci rekonstrukce parku obnovena. Jsou v ní ponechány soliterně stojící stromy. Výsadba podél řeky byla obnovena. Použita byla olše lepkavá (*Alnus glutinosa*) Na protějším břehu jsou sochy ze sochařského sympozia. Jsou dominantami louky pod Znosimskou bránou. Koryto v okolí Znosimské brány prošlo revitalizací a byl zde vytvořen přechod pro migraci ryb, přes který vede nově postavený dřevěný most.

obr. č. 3 Mapa stabilního katastru z roku 1841 (Bažant 2008)

- 1- Bakchus
- 2- Háj bardů
- 3- Grotta
- 4- Rybárna a tři vodní nádrže
- 5- Divoký most

4.4.3.4 Kompoziční principy v parku

Dominanta

Podle Marečka a kol. (1972) musí být dominanta nejpůsobivějším a dojemově nejvýraznějším prvkem. Ve volném prostředí i v zahradě v divákovi vzbuzují většinou největší zájem technické stavby a zařízení. Z rostlin jsou nejvhodnějšími dominantami zejména ty, které nějakým způsobem vynikají zvláštní nápadností nad ostatními. Tímto znakem může být např. barevnost, habitus (pyramidální či převislý vzrůst), tvar, textura listů, pokud možno celoroční působnost. Pro celoroční působnost se využívají některé stálezelené rostliny, nebo ty druhy opadavých dřevin, které jsou působivé i mimo vegetační období. Dominanta by měla být úměrná celkové kompozici.

Ve vlašimském parku jsou dominantami architektonické stavby – Starý hrad, Čínský pavilón, Vlašimský zámek, vstupní brány parku (Vlašimská, Znosimská, Domašinská), solitérní dřeviny především duby letní. Po vyřezání náletových dřevin a obnově původních luk je pozornost sváděna k těmto dominantním dřevinám.

Nutnou vlastností přitažlivosti dominantních prvků je jejich maximální výtvarná hodnota. Nejpůsobivějším uspořádáním okolí dominanty je tzv. **průhled**. Průhled je uspořádání porostů po obou stranách pohledů, tvořící kulisy, které diváka přímo nutí k soustředěnosti na dominantu. Umožňuje, aby vynikly některé rostliny vyžadující toto solitérní (dominantní) použití. (Mareček a kol. 1972)

Z vyhlídky naučné stezky nad Samsonem je použit průhled na Čínský pavilón. Princip průhledů je použit dále z odpočinkového místa s lavičkami (v přední části parku) na Starý hrad, z cesty na Kamenný most od rybníka a od Kamenného mostu na Znosimskou bránu.

Řád

Základem kompozice je určitý systém uspořádání použitých prvků. Tento systém v kompozici v podstatě působí jako jednotící princip, nebo pojítka tvarů, barev, čar, z nichž je celek tvořen. Významnými formami řádu je opakování, následnost a rovnováha. (Mareček a kol. 1972)

- Opakování

Mareček a kol. (1972) píše, že opakování je nejjednodušší forma řádu a může jím být barva, stín, tvar, stejné druhy rostlin, skály, velká plocha vodní hladiny. Wagner (rok) doplňuje, že již druhý opakovaný předmět budí pozornost.

Opakování je zřejmé u porostů v blízkosti řeky Blanice, kde jsou vysázeny olše lemující její břeh. Hlavní prvky jsou duby letní, lípa srdčitá, javor klen a mléč, skalní masivy a travnaté louky.

- Následnost

Typickým rysem je, že změna probíhá v určitém směru. Měnit se může velikost, barva, tvar rozestup prvků atd. (Mareček a kol. 1972)

V přední části parku je kompozice tvořená následností, opakují se zde stejné dřeviny a směrem ke Starému hradu, severní a západní partii tyto druhy doznívají. Mění se jejich rozestupy a sekvence. Wagner (rok) uvádí, že tato forma řádu vnáší do kompozice dynamiku.

- Rytmus

Opakování následnosti spolu s kontrastem vzniká rytmus. Použitím rytmu vzniká harmonie. (Wagner 1989)

Rytmus je aplikován při lemování cest, nebo jako okraje luk či řeky. Směrem k severozápadní části parku se rytmus ztrácí v přehoustlých porostech.

Rovnováha

Pravá i levá strana obrazu by měla být zájmově vyvážená a musí v divákovi vzbuzovat stejná zájem. Nejjednodušší je rovnováha **zřejmá**- zrcadlový obraz. Tento princip nejlépe vyniká, když je v kompozici vytyčena osa souměrnosti (Mareček a kol. 1972)

Jelikož, je vlašimský park přírodně krajinářského charakteru tento kompoziční princip se zde neobjevuje. Pravděpodobně by byl pozorovatelný v polovině devatenáctého století v předních partiích parku. U rovnováhy **skryté** není obraz souměrný, nýbrž vyvážený. Připomíná volnou přírodu a toto pojetí je divákovi bližší. (Mareček a kol. 1972)

Skrytá rovnováha je patrná v mnoha partiích parku. Vyskytuje se v lesnaté části, kde je hmota zeleně po obou stranách cest vyrovnaná.

Iluze

V mnoha případech se vytváří iluze a klamné představy. Může se využívat i ke vztahu k různým stavbám, jako maskovací funkce zeleně. (Mareček a kol. 1972)

Výše zmíněný kompoziční princip je ve sledovaném území použit před účelovými objekty a sportovním areálem. Narušují jinak harmonické uspořádání parku. Zeleň před objekty vyvolává klamnou představu diváka o jejich existenci.

Harmonie a kontrast

Harmonické nebo kontrastní může být seskupení barev, světla a stínu, tvarů i linií. Může se týkat také pohybu i klidu, ticha i hluku. Obraz nazýváme harmonickým, jestliže v něm nejsou příliš znatelné změny a odchylky od celkového uspořádání kompozice. Takového obrazu se dosáhne použitím částečně podobných prvků- harmonická sestava.

Opakem je kontrast - náhlá odchylka v sestavené kompozici, popř. od forem nebo barev, které v obraze převládají. Při jeho použití vyniká nikoli pouze jedna, ale všechny odlišné – kontrastující vlastnosti prvků. Kontrastovat spolu mohou linie, barvy, různé materiály a podobně. (Mareček a kol. 1972)

Harmonicky působí použití převážně listnatých stromů (opakují se stejné druhy dřevin), cestní síť, vodní prvky, louky mezi porosty. Naopak kontrast vytváří jehličnaté stromy v okolí zámku (*Picea pungens*) a Starého hradu. (*Pinus strobus*).

- Světlo a stín

Při řešení světla a stínu je třeba uvážit funkční a prostorové uspořádání zahrady, v souladu s návrhem hlavních pohledových směrů, tras cest, odpočívadel. Z výtvarného hlediska může světlo a stín plnit několik konkrétních funkcí. Přírodní prvky působí podle

intenzity světla různě. Nejsvětější je vždy obloha, po ní následuje vodní hladina. Tmavšími jsou trávníky a opadavé listnáče. Nejtmašími jsou jehličnany. Nejtmaší odstín vytváří tis. Významnou estetickou funkcí světla a stínu je modelace prostoru. Obraz bez výrazně světlých a tmavých prvků je plochý, nevýrazný, málo plastický. Nejvhodnější je boční osvětlení obrazu. Největší hloubka obrazu (plastičnost) je v době, kdy jsou nejdelší stíny, tj. k večeru nebo ránu. Zastínění vytváří dojem intimity, zvláště je-li z takového místa vyhlídka do světlého prostředí (kontrast). (Mareček a kol. 1972)

V parku jsou přechody ze zastíněných lesních cest v jihozápadní části parku do prosvětlených luk. Místa, z kterých je nějaký výhled jsou stinnější, než prostor, který divák pozoruje (vyhlídka nad Samsonem).

- Barva

Barva je určitou vlastností světla, nikoli předmětů. Plocha žádnou vlastní barvu nemá, ale liší se ve vlnových délkách světla, kterou absorbují a odráží. Barva má tři základní vlastnosti: odstín, hodnota, intenzita. (Motloch, 2001)

Barva u dřevin zaujme zejména u květů, plodů a listů (na podzim). Rozmanitost parku umožňuje pozorovat různé odstíny barev nejen u květů, plodů a listů, ale i vodních a travnatých ploch. Nejpůsobivější v době květu je magnolie Soulangeova (*Magnolia soulangeana*) na rozcestí u jižního křídla zámku.

Pohledové vymezení zahradní kompozice

- Zarámování

Vymezení kompozice zarámováním obrazu je nejběžnějším a nejpoužívanějším způsobem. Kompozice je po levé i pravé straně vymezena kulisou. Účinné vymezení je takové, při němž je rámec kulisy uzavřen jak v horní, tak v dolní části obrazu. Nahoře to mohou být např. okraje střechy altánu, větve stromů či loubí, dole výsadba nízkých keřů, nebo pouze vržený stín. Zvláště je vhodný pro takové kompozice, které jsou řešeny pouze pro jeden pohled z určitého místa. (Mareček a kol. 1972)

- Izolace v prostoru

Kompozice je uložena zcela samostatně v prostoru, takže je na první pohled zřejmé, odkud až kam sahá. Vymezení kompozice izolací není nutné rámovat. Čím prázdnější je prostor kolem, tím zřetelněji tato vyniká. Izolací v prostoru je např. umístování soch na podstavec, což divákovi umožňuje soustředěnost a odpoutání od okolního prostředí. Tímto způsobem můžeme nechat vyniknout skupinu trvalek, okrasných travin, nebo menších keřů tak, že je umístíme na ploše velkého trávníku. (Mareček a kol. 1972) Wagner (rok) píše,

jestliže nahradíme kulisy volným prostorem a při mírném pohybu pohledu na strany nic zajímavého pozorovatele nezaujalo, mluvíme o izolaci v prostoru.

Samostatně v prostoru jsou vymezeny solitérní stromy v travnatých plochách. Na louce pod Starým hradem je dub letní (*Quercus robur*).

- Gradace

Jednou z nejdůležitějších forem sjednocování partií je tzv. stupňování dojmů čili dojmová gradace. Uspořádání prvků kompozice za sebou tak, že se postupně zvyšuje dojem na diváka. Kromě působivých detailů má tato kompozice celkovou dynamiku, tedy začátek, vyvrcholení a závěr. Závěrem může být například vyhlídka do krajiny. Základy dojmové gradace je možné sledovat i v přírodě, není tedy principem zcela umělým. (Mareček 1972)

Tvar kompozičních prvků

Tvar kompozičních prvků jsou obrysové kontury. Nejjednodušší tvary geometrických ploch a těles jsou vertikály a horizontály, ty se uplatňují především v moderní architektuře. Stromy a keře nemají výrazné linie a tvar lze zachytit podrobnějším pozorováním, což platí hlavně u přestárlých stromů, které se od typického habitu liší. Nejvíce tvar vyniká u solitér, je ovlivňován množstvím, s postupným přibýváním jedinců tvar zaniká a zůstává jen horizontální obrysová linie. U listnatých dřevin je vlnitá, u jehličnatých je pilovitá. V barokních zahradách je přirozený tvar potlačován a stříhán do pravidelných geometrických tvarů. (Mareček, 1972) Před vlašimským zámkem jsou stříhané tisy (*Taxus baccata*), oproti tomu jsou ve zbylých partiích parku dřeviny s přirozeným tvarem habitu. Z louky s vyhlídkou na Starý hrad je jasně viditelný tvar solitérně rostoucích stromů i horizontální obrysová linie porostu.

- Textura

Pro každou dřevinu je charakteristická i textura. Odlišuje se v závislosti na stáří stromu či keře. Textura může být hrubá, kdy se uplatní velké listy, řídká koruna s proschlými větvičkami i větvemi, nebo opačně jemná. (Wagner, 1989)

Zajímavou strukturu má platan javorolistý (*Platanus acerifolia*), který roste u cesty od letního kina. Dalšími zajímavými dřevinami jsou dva dřezovce trojtrnné (*Gleditsia triacanthos*) před fontánou u zámku. U vchodu do letního kina roste vrba bílá (*Salix alba* 'Tristis'). Kultivar s převislými větvemi. Zajímavé plody má skupina růže svraskalé (*Rosa rugosa*) u výjezdové cesty od města vedle orientační tabule.

- Zrcadlení

V klidném stavu vodní hladina odráží všechny paprsky podle optického zákona: úhel odrazu je stejný jako úhel dopadu. Účinek je závislý na poloze vodní plochy, situace pozorovaného předmětu nebo scénérie a pozorovatele. Čím výše je pozorovatel a čím je předmět blíže hladiny, tím větší jeho část se v hladině odráží. Zrcadlení je v krajinářské a sadovnické kompozici významné, neboť opticky rozšiřuje prostor. (Wagner 1989)

Sledovaným objektem protéká řeka. V místech, kde je koryto rozšířené, je hladina klidnější a vytváří opticky větší prostor. Typickým příkladem je místo u Kamenného mostu. Opakem klidné hladiny je nově upravené koryto u Znosimské brány. Šumící voda působí pozitivně na lidskou psychiku.

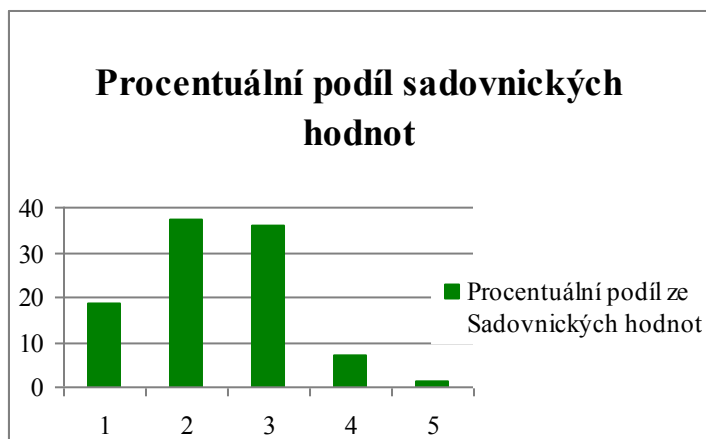
Dočasné a přechodné prvky

Přechodné jsou **biotické** prvky jako stromy, keře, květiny, trávnik, které vykazují dynamiku. Rostou, vyvíjejí se, jejich habitus se ročním obdobím mění (raší, kvetou, plodí, některým na zimu opadávají listy). Mezi **abiotické** přechodné prvky řadíme tekoucí, ale i stojatou vodu, vykazují pohyb, v zimě působí změny sněžení nebo jinovatka. Mezi dočasné prvky patří zvěř, ptactvo, hmyz a v neposlední řadě lidé. (Wagner 1989)

Dočasné a přechodné prvky jsou typické pro všechny zahrady parky. Vlašimský park má vysokou návštěvnost, lidé ho využívají pro rekreaci a relaxaci. Zdejší fauna a flóra je velmi rozmanitá, proto je tu možné pozorovat spoustu přechodných i dočasných prvků.

5 Výsledky

Graf č. 1

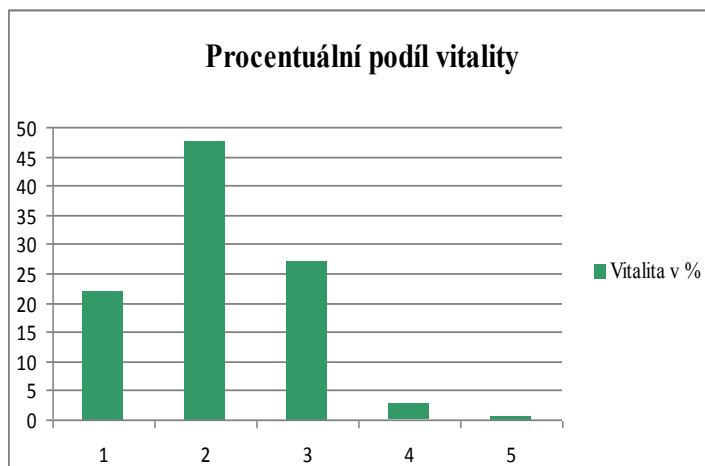
Z grafu vyplývá, že nejvíce jsou zastoupeny klasifikační třídy 2 a 3. Necelých 20 % zaujímá hodnota nejlepší a naopak nejméně je zastoupena 5. klasifikační třída. Takovýto výsledek je důkazem, že kompozičně nevhodné stromy byly odstraněny a stávající ošetřeny.

Graf č. 2

Podobné výsledky jsou u zdravotního stavu. Nejvyšší procentuální podíl mají hodnoty 2 a 3. Dřeviny nevykazují vážné napadení chorobami ani škůdci. Napadení je minimální a snadno odstranitelné chemicky i mechanicky.

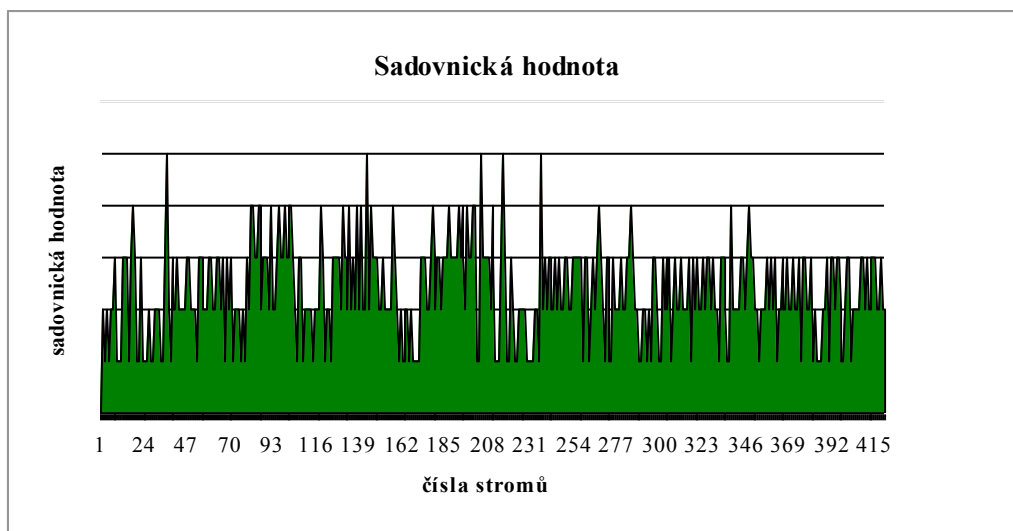
Graf č. 3

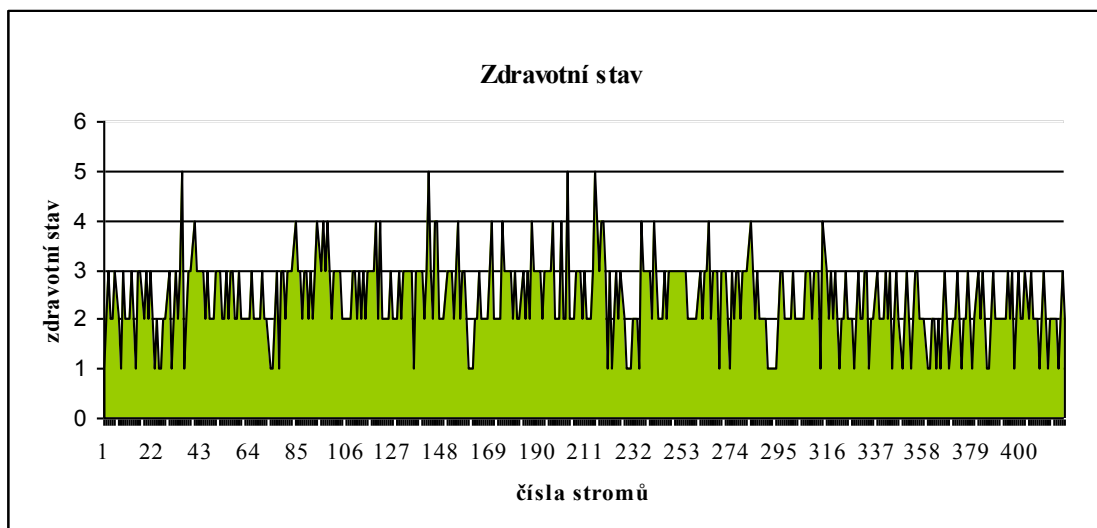
Celková vitalita dřevin v parku je poměrně vysoká. Na mladých i starších dřevinách je videlná schopnost zacelování ran a vyrovnané přírůstky.

Na následujících třech grafech je názorně ukázáno, že hodnoty dřevin v parku jsou vyvážené. Neobjevují se problematické partie. Po rozsáhlé obnově, jak již bylo zmíněno, je zeleň celého parku v dobrém stavu.

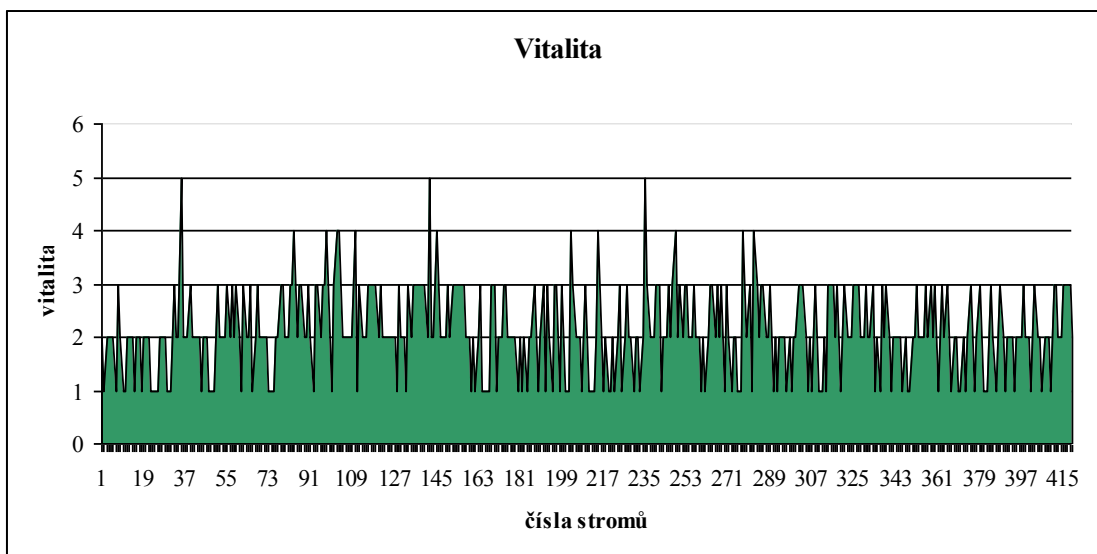
Graf č. 4

Graf č. 5

Graf č. 6

6 Diskuze

Ve výsledcích grafů celkového procentuálního zastoupení jednotlivých hodnot je patrné, že se sadovnická hodnota, zdravotní stav a vitalita kategorie 2 a 3 pohybují v největším podílu. Tento celkový stav parku je zapříčiněn obnovou parku. Rekonstrukce byla rozdělena do tří fází, probíhala v letech 1996-2000 za podpory Státního fondu životního prostředí ČR.

V první etapě byly vyřezány náletové dřeviny a oboveny původní louky. (Pešout, 2006) Náletové dřeviny jsou přetrvávajícím problémem celého parku. Objevují se ve všech porostech zájmového území, utlačují ostatní kompozičně vhodné dřeviny a zmenšují plochu luk. Některé by se mohly ponechat a tím by došlo ke zmlazení velkých ploch porostů. Dosadbou jedlí a buků se tato problematika částečně vykompenzovala. Scheinherrová (2012) uvádí, že v parku byla rozšířena naučná stezka v zadní části parku a obnovena historická romantická cesta ve svahu pod sochou Samsona. Podle mého názoru je obnova této cesty z 18. století jednou z nejvýznamnějších. Nad Samsonem je vyhlídka z nejvyššího místa parku na Čínský pavilón a celý park.

Druhá a třetí etapa se komplexněji zabývaly přední částí. Hlavními počiny byly zvětšení volných travnatých ploch, izolace parku od rušných komunikací, obnova průhledů, zvýšení atraktivity parku kompozičně propracovanou výsadbou, bezpečnostní řezy dřevin, úprava cest, porostů, rybníků a řeky. (Scheinherrová, 2012) V předních partiích parku by bylo vhodné použití většího počtu jehličnatých dřevin a trvalek, které by vnesly do kompozice dynamičnost. Momentálně zde převládají listnaté dřeviny, které místy působí nudně. Vzhledem k počínům neukázněných návštěvníků je poškozen mobiliář, tudíž by byla vhodná jeho výměna.

V současné době se neplánují další obnovy či zásahy do parku. Do budoucna by se mělo zaměřit na zadní partie, především v lesnaté části, kde jsou porosty přehoustlé a jsou zde hojně zastoupeny náletové a nevhodné dřeviny.

7 Přílohy

Inventarizační tabulka									
číslo	český název	latinský název	obvod kmene [cm]	výška [m]	průmět koruny [m]	věková kategorie	sadovnická hodnota	zdravotní stav	vitalita
1	javor mléč	<i>Acer platanoides</i>	145	17	7	60-100	2	1	2
2	lípa srdčitá	<i>Tilia cordata</i>	280	17	8	60-100	1	2	1
3	lípa srdčitá	<i>Tilia cordata</i>	230	16	7	60-100	2	3	2
4	javor klen	<i>Acer pseudoplatanus</i>	315	17	7	60-100	1	2	2
5	lípa srdčitá	<i>Tilia cordata</i>	248	16	7	60-100	2	2	2
6	lípa srdčitá	<i>Tilia cordata</i>	348	17	6	100 a více	2	3	2
7	lípa srdčitá	<i>Tilia cordata</i>	113	11	6	40-60	3	2	1
8	nahovětvec dvoudomý	<i>Gymnocladus dioecus</i>	118	11	6	40-60	3	1	3
9	lípa srdčitá	<i>Tilia cordata</i>	398	18	9	100 a více	1	3	2
10	dub letní	<i>Quercus robur</i>	336	15	8	60-100	1	2	1
11	douglaska tisolistá	<i>Pseudotsuga menziesii</i>	217	21	10	60-100	1	2	1
12	dub letní	<i>Quercus robur</i> 'Fastigiata'	207	16	11	60-100	3	2	2
13	javor ginalla	<i>Acer ginalla</i>	162	15	10	60-100	3	3	2
14	javor ginalla	<i>Acer ginalla</i>	180	15	8	60-100	3	2	2
15	jasan ztepilý	<i>Fraxinus excelsior</i>	53	8	4	0-20	1	1	1
16	javor mléč	<i>Acer platanoides</i>	132	15	9	40-60	3	3	2
17	javor mléč	<i>Acer platanoides</i>	169	15	9	40-60	4	3	2
18	javor mléč	<i>Acer platanoides</i>	202	12	10	60-100	3	2	1
19	dub letní	<i>Quercus robur</i>	385	17	9	60-100	1	3	2
20	dub letní	<i>Quercus robur</i>	308	17	7	60-100	1	2	2
21	javor mléč	<i>Acer platanoides</i>	189	15	7	40-60	3	3	2
22	javor mléč	<i>Acer platanoides</i>	179	15	12	40-60	1	2	1
23	javor mléč	<i>Acer platanoides</i>	85	12	7	0-20	1	1	1
24	lípa srdčitá	<i>Tilia cordata</i>	68	11	10	0-20	1	2	1
25	platan javorlistý	<i>Platanus x acerifolia</i>	100	12	9	20-40	1	1	1
26	šácholan Soulangeův	<i>Magnolia x soulangeana</i>	59, 53	6	9	20-40	2	1	2
27	dřezovec trojtrnný	<i>Gleditsia triacanthos</i>	130	12	9	40-60	1	2	2
28	dřezovec trojtrnný	<i>Gleditsia triacanthos</i>	124	12	9	40-60	1	2	2
29	jírovec maďal	<i>Aesculus hippocastaneum</i>	97	10	10	0-20	2	3	1
30	platan javorlistý	<i>Platanus acerifolia</i>	103	12	8	0-20	2	1	1
31	buk lesní	<i>Fagus sylvatica</i>	76	10	8	0-20	2	2	1
32	dub zimní	<i>Quercus petraera</i>	485	15	16	100 a více	1	3	3
33	lípa srdčitá	<i>Tilia cordata</i>	76	11	7	0-20	1	2	2
34	střemcha pozdní	<i>Padus serotina</i>	220	12	9	60-100	3	3	2
35	javor mléč	<i>Acer platanoides</i>	224	5	5	60-100	5	5	5

36	buk lesní	<i>Fagus sylvatica</i>	215	12	16	60-100	2	1	2
37	lípa srdčitá	<i>Tilia cordata</i>	87	10	10	0-20	1	2	2
38	javor mléč	<i>Acer platanoides</i>	275	18	12	60-100	3	3	2
39	lípa srdčitá	<i>Tilia cordata</i>	420	18	12	100 a více	2	3	3
40	lípa velkolistá	<i>Tilia platyphylla</i>	245	17	10	60-100	2	4	2
41	jírovec maďal	<i>Aesculus hippocastaneum</i>	254	17	6	60-100	3	3	2
42	jírovec maďal	<i>Aesculus hippocastaneum</i>	263	17	15	60-100	2	3	2
43	jírovec maďal	<i>Aesculus hippocastaneum</i>	266	17	15	60-100	2	3	2
44	lípa srdčitá	<i>Tilia cordata</i>	157	15	14	40-60	2	3	1
45	lípa srdčitá	<i>Tilia cordata</i>	172	16	13	40-60	2	2	2
46	lípa srdčitá	<i>Tilia cordata</i>	162	16	11	40-60	3	3	2
47	javor klen	<i>Acer pseudoplatanus</i>	181	10	8	60-100	3	2	1
48	jírovec žlutý	<i>Aesculus octandra</i>	168	10	6	60-100	2	2	1
49	javor babyka	<i>Acer campestre</i>	124	10	5	40-60	2	2	1
50	dub letní	<i>Quercus robur</i>	274	17	12	60-100	2	3	2
51	dub letní	<i>Quercus robur</i>	352	17	12	100 a více	1	3	3
52	smrk pichlavý	<i>Picea pungens 'Glauca'</i>	113	12	10	40-60	3	2	2
53	smrk pichlavý	<i>Picea pungens 'Glauca'</i>	193	14	6	60-100	3	2	2
54	dub letní	<i>Quercus robur</i>	77	8	15	0-20	3	3	2
55	lípa srdčitá	<i>Tilia cordata</i>	93	9	8	0-20	2	2	3
56	dub velkolistý	<i>Quercus macrocarpa</i>	84	9	8	0-20	2	3	2
57	dub letní	<i>Quercus robur</i>	63	9	8	0-20	2	3	3
58	dub letní	<i>Quercus robur</i>	69	9	8	0-20	3	2	2
59	lípa srdčitá	<i>Tilia cordata</i>	78	9	11	0-20	3	2	3
60	javor klen	<i>Acer pseudoplatanus</i>	74	9	9	0-20	2	3	2
61	javor klen	<i>Acer pseudoplatanus</i>	77	9	9	0-20	2	2	1
62	lípa srdčitá	<i>Tilia cordata</i>	57	9	8	0-20	3	2	3
63	lípa srdčitá	<i>Tilia cordata</i>	79	9	8	0-20	3	2	2
64	lípa srdčitá	<i>Tilia cordata</i>	97	8	10	0-20	2	2	2
65	dub letní	<i>Quercus robur</i>	47	7	5	0-20	3	3	3
66	buk lesní	<i>Fagus sylvatica</i>	76	8	9	0-20	1	2	1
67	dub letní	<i>Quercus robur</i>	71	10	9	0-20	3	2	2
68	lípa srdčitá	<i>Tilia cordata</i>	70	9	8	0-20	2	2	3
69	lípa srdčitá	<i>Tilia cordata</i>	79	9	9	0-20	3	2	2
70	dub velkolistý	<i>Quercus macrocarpa</i>	66	9	9	0-20	3	3	2
71	dub letní	<i>Quercus robur</i>	82	9	12	0-20	1	2	2
72	buk lesní	<i>Fagus sylvatica</i>	96	10	8	0-20	2	2	2
73	javor mléč	<i>Acer platanoides</i>	74	8	6	0-20	2	1	1
74	lípa srdčitá	<i>Tilia cordata</i>	51	8	8	0-20	2	1	1
75	lípa srdčitá	<i>Tilia cordata</i>	53	5	7	0-20	1	2	1
76	javor klen	<i>Acer pseudoplatanus</i>	275	20	6	60-100	2	3	2
77	javor klen	<i>Acer pseudoplatanus</i>	109	11	12	40-60	1	1	2
78	jasan ztepilý	<i>Fraxinus excelsior</i>	294	18	12	60-100	3	3	3
79	jasan ztepilý	<i>Fraxinus excelsior</i>	407	12	12	100 a více	2	3	3
80	javor klen	<i>Acer pseudoplatanus</i>	67	11	7	0-20	4	2	2
81	javor mléč	<i>Acer platanoides</i>	226	17	13	60-100	4	3	2
82	javor klen	<i>Acer pseudoplatanus</i>	332	21	11	100 a více	3	3	3
83	javor klen	<i>Acer pseudoplatanus</i>	299	21	12	100 a více	3	3	3
84	javor klen	<i>Acer pseudoplatanus</i>	220	21	12	60-100	4	4	4

85	lípa srdčitá	<i>Tilia cordata</i>	136	12	6	40-60	4	3	2
86	habr obecný	<i>Carpinus betulus</i>	254	20	12	60-100	2	3	3
87	jasan ztepilý	<i>Fraxinus excelsior</i>	163	20	11	40-60	3	2	3
88	javor klen	<i>Acer pseudoplatanus</i>	204	20	13	60-100	3	3	2
89	lípa srdčitá	<i>Tilia cordata</i>	287	20	8	60-100	3	3	2
90	modřín opadavý	<i>Larix decidua</i>	300	25	14	60-100	2	2	3
91	javor klen	<i>Acer pseudoplatanus</i>	293	15	10	60-100	4	3	2
92	javor mléč	<i>Acer platanoides</i>	99	14	7	0-20	2	2	1
93	javor mléč	<i>Acer platanoides</i>	305	15	7	60-100	2	3	3
94	jasan ztepilý	<i>Fraxinus excelsior</i>	132	9	6	20-40	3	4	3
95	javor ginalla	<i>Acer ginalla</i>	126	14	8	20-40	4	3	2
96	jasan ztepilý	<i>Fraxinus excelsior</i>	176	17	12	20-40	3	4	3
97	javor ginalla	<i>Acer ginalla</i>	164	17	8	20-40	3	3	3
98	lípa srdčitá	<i>Tilia cordata</i>	253	17	6	60-100	4	4	4
99	lípa srdčitá	<i>Tilia cordata</i>	241	20	6	60-100	3	3	2
100	lípa srdčitá	<i>Tilia cordata</i>	306	21	7	60-100	3	2	1
101	lípa srdčitá	<i>Tilia cordata</i>	231	21	7	60-100	4	3	3
102	jírovec maďal	<i>Aesculus hippocasteum</i>	157	12	7	40-60	4	3	4
103	javor klen	<i>Acer pseudoplatanus</i>	143	14	7	40-60	3	3	4
104	lípa srdčitá	<i>Tilia cordata</i>	126	14	6	40-60	2	3	3
105	habr obecný	<i>Carpinus betulus</i>	147	14	8	40-60	1	2	2
106	lípa srdčitá	<i>Tilia cordata</i>	251	20	10	60-100	3	2	2
107	habr obecný	<i>Carpinus betulus</i>	137	14	12	40-60	3	2	2
108	lípa srdčitá	<i>Tilia cordata</i>	247	21	10	60-100	1	2	2
109	lípa srdčitá	<i>Tilia cordata</i>	269	21	10	60-100	2	3	2
110	dub letní	<i>Quercus robur</i>	451	18	9	100 a více	2	3	4
111	habr obecný	<i>Carpinus betulus</i>	127	12	10	20-40	2	2	1
112	dub letní	<i>Quercus robur</i>	474	18	13	100 a více	2	3	3
113	habr obecný	<i>Carpinus betulus</i>	84	8	7	0-20	1	2	2
114	dub letní	<i>Quercus robur</i>	370	21	13	100 a více	2	3	2
115	jasan ztepilý	<i>Fraxinus excelsior</i>	345	21	12	100 a více	2	2	2
116	dub letní	<i>Quercus robur</i>	323	21	14	100 a více	2	3	3
117	jírovec maďal	<i>Aesculus hippocasteum</i>	200	14	11	60-100	2	3	3
118	jírovec maďal	<i>Aesculus hippocasteum</i>	236	9	11	60-100	4	3	3
119	jírovec maďal	<i>Aesculus hippocasteum</i>	225	15	9	60-100	3	4	3
120	dub letní	<i>Quercus robur</i>	291	18	14	60-100	1	2	2
121	jírovec maďal	<i>Aesculus hippocasteum</i>	325	18	13	60-100	2	4	3
122	jírovec maďal	<i>Aesculus hippocasteum</i>	318	18	14	60-100	2	2	2
123	buk lesní	<i>Fagus silvatica</i>	224	15	15	60-100	1	2	2
124	dub letní	<i>Quercus robur</i>	237	21	11	60-100	3	2	2
125	dub letní	<i>Quercus robur</i>	213	21	13	60-100	3	2	2
126	javor klen	<i>Acer pseudoplatanus</i>	248	21	12	60-100	3	3	2
127	jasan ztepilý	<i>Fraxinus excelsior</i>	200	21	10	60-100	3	2	2
128	lípa srdčitá	<i>Tilia cordata</i>	237	21	8	60-100	2	2	1
129	lípa srdčitá	<i>Tilia cordata</i>	176	18	10	40-60	4	3	3
130	lípa srdčitá	<i>Tilia cordata</i>	205	18	6	60-100	3	2	2
131	javor klen	<i>Acer pseudoplatanus</i>	218	15	14	60-100	3	3	2
132	lípa srdčitá	<i>Tilia cordata</i>	213	21	14	60-100	2	3	1
133	lípa srdčitá	<i>Tilia cordata</i>	244	21	14	60-100	4	3	3
134	javor klen	<i>Acer pseudoplatanus</i>	343	20	16	100 a více	2	3	2
135	javor mléč	<i>Acer platanoides</i>	170	14	8	20-40	3	3	3
136	javor klen	<i>Acer pseudoplatanus</i>	196	15	14	40-60	2	1	3

137	jasan ztepilý	<i>Fraxinus excelsior</i>	192	14	11	40-60	4	3	3
138	dub letní	<i>Quercus robur</i>	273	18	11	60-100	2	3	3
139	dub letní	<i>Quercus robur</i>	275	21	10	60-100	4	3	3
140	dub letní	<i>Quercus robur</i>	184	21	5	40-60	2	2	3
141	lípa srdčitá	<i>Tilia cordata</i>	202	21	10	60-100	2	3	2
142	dub letní	<i>Quercus robur</i>	318	18		60-100	5	5	5
143	lípa srdčitá	<i>Tilia cordata</i>	233	21	12	60-100	2	3	2
144	habr obecný	<i>Carpinus betulus</i>	74	8	12	0-20	4	2	2
145	dub letní	<i>Quercus robur</i>	314	18	12	60-100	3	4	4
146	dub letní	<i>Quercus robur</i>	198	14	9	40-60	3	4	3
147	dub letní	<i>Quercus robur</i>	220	18	7	60-100	3	2	2
148	lípa srdčitá	<i>Tilia cordata</i>	54,49	6	9	0-20	3	2	2
149	dub letní	<i>Quercus robur</i>	345	21	14	60-100	2	2	2
150	dub letní	<i>Quercus robur</i>	400	21	14	100 a více	2	3	3
151	javor klen	<i>Acer pseudoplatanus</i>	112	14	9	20-40	3	3	2
152	dub letní	<i>Quercus robur</i>	295	20	15	60-100	2	3	3
153	jírovec maďal	<i>Aesculus hippocasteum</i>	198	18	11	60-100	2	2	3
154	dub letní	<i>Quercus robur</i>	382	21	17	100 a více	2	3	3
155	habr obecný	<i>Carpinus betulus</i>	213	15	20	60-100	2	4	3
156	lípa srdčitá	<i>Tilia cordata</i>	190	21	8	40-60	4	2	3
157	lípa srdčitá	<i>Tilia cordata</i>	239	22	9	60-100	3	3	3
158	dub letní	<i>Quercus robur</i>	344	22	16	100 a více	2	3	2
159	borovice vejmutovka	<i>Pinus strobus</i>	268	26	18	60-100	1	2	2
160	dub letní	<i>Quercus robur</i>	60	4	8	0-20	2	1	1
161	borovice lesní	<i>Pinus sylvestris</i>	142	25	8	40-60	1	1	2
162	jilm habrolistý	<i>Ulmus carpiniifolia</i>	167	12	9	40-60	1	2	1
163	habr obecný	<i>Carpinus betulus</i>	142	12	10	40-60	2	2	2
164	habr obecný	<i>Carpinus betulus</i>	340	18	18	100 a více	2	3	3
165	platan javorlistý	<i>Platanus acerifolia</i>	150	13	15	40-60	1	2	1
166	dub letní	<i>Quercus robur</i>	99	12	8	20-40	2	2	1
167	jilm habrolistý	<i>Ulmus carpiniifolia</i>	79	12	10	20-40	1	2	1
168	jilm habrolistý	<i>Ulmus carpiniifolia</i>	130	13	10	40-60	1	2	1
169	dub letní	<i>Quercus robur</i>	635	18	10	100 a více	1	3	3
170	dub letní	<i>Quercus robur</i>	503	18	13	100 a více	1	4	3
171	lípa srdčitá	<i>Tilia cordata</i>	195	21	15	60-100	3	2	1
172	lípa srdčitá	<i>Tilia cordata</i>	155	21	10	40-60	3	2	2
173	lípa srdčitá	<i>Tilia cordata</i>	166	21	10	40-60	3	2	2
174	dub letní	<i>Quercus robur</i>	365	22	16	100 a více	2	4	3
175	lípa srdčitá	<i>Tilia cordata</i>	289	22	9	60-100	2	3	3
176	lípa srdčitá	<i>Tilia cordata</i>	168	22	7	40-60	3	3	2
177	lípa srdčitá	<i>Tilia cordata</i>	158	22	8	40-60	4	3	2
178	dub letní	<i>Quercus robur</i>	226	22	14	60-100	3	3	2
179	dub letní	<i>Quercus robur</i>	331	22	15	60-100	2	2	2
180	dub letní	<i>Quercus robur</i>	175	21	14	40-60	3	3	1
181	lípa srdčitá	<i>Tilia cordata</i>	146	21	8	40-60	3	2	2
182	lípa srdčitá	<i>Tilia cordata</i>	90	18	9	20-40	2	2	1
183	lípa srdčitá	<i>Tilia cordata</i>	123	21	7	20-40	3	3	2
184	lípa srdčitá	<i>Tilia cordata</i>	178	22	7	40-60	3	2	1
185	lípa srdčitá	<i>Tilia cordata</i>	143	22	7	40-60	3	3	2
186	lípa srdčitá	<i>Tilia cordata</i>	190	24	7	60-100	4	2	2
187	lípa srdčitá	<i>Tilia cordata</i>	294	23	7	60-100	3	4	3
188	lípa srdčitá	<i>Tilia cordata</i>	192	24	10	60-100	3	3	2

189	javor mlč	<i>Acer platanoides</i>	193	24	9	60-100	3	3	1
190	dub letní	<i>Quercus robur</i>	210	21	14	60-100	3	3	2
191	jírovec maďal	<i>Aesculus hippocasteum</i>	125	23	11	40-60	4	3	3
192	lípa srdčitá	<i>Tilia cordata</i>	205	21	14	60-100	3	2	1
193	jírovec maďal	<i>Aesculus hippocasteum</i>	181	21	9	60-100	4	3	3
194	lípa srdčitá	<i>Tilia cordata</i>	172	22	9	60-100	3	3	2
195	dub letní	<i>Quercus robur</i>	306	22	12	60-100	2	3	1
196	habr obecný	<i>Carpinus betulus</i>	185	18	18	60-100	4	4	3
197	dub letní	<i>Quercus robur</i>	314	21	20	100 a více	3	2	3
198	lípa srdčitá	<i>Tilia cordata</i>	149	21	14	40-60	3	2	1
199	dub letní	<i>Quercus robur</i>	126	22	13	40-60	4	2	3
200	habr obecný	<i>Carpinus betulus</i>	230	21	20	60-100	4	4	2
201	jeřáb muk	<i>Sorbus aria</i>	114	15	11	20-40	1	2	1
202	dub letní	<i>Quercus robur</i>	331	21	15	100 a více	1	2	1
203	dub letní	<i>Quercus robur</i>	226	9	4	60-100	5	5	4
204	dub letní	<i>Quercus robur</i>	372	12	10	100 a více	3	2	3
205	lípa srdčitá	<i>Tilia cordata</i>	168,14	21	12	60-100	3	2	2
206	lípa srdčitá	<i>Tilia cordata</i>	120	18	8	20-40	3	3	2
207	lípa srdčitá	<i>Tilia cordata</i>	152,119	18	15	40-60	3	3	2
208	lípa srdčitá	<i>Tilia cordata</i>	254	22	15	60-100	2	3	1
209	lípa srdčitá	<i>Tilia cordata</i>	132	18	13	20-40	4	2	3
210	lípa srdčitá	<i>Tilia cordata</i>	195	22	13	60-100	3	3	2
211	habr obecný	<i>Carpinus betulus</i>	204	8	15	60-100	1	2	1
212	liliovník tulipánokvětý	<i>Liriodendron tulipifera</i>	119	8	10	20-40	1	2	1
213	dub letní	<i>Quercus robur</i>	435	18	13	100 a více	1	2	1
214	dub letní	<i>Quercus robur</i>	260	12	10	60-100	3	3	2
215	dub letní	<i>Quercus robur</i>	502	6	4	100 a více	5	5	4
216	dub letní	<i>Quercus robur</i>	322	18	9	100 a více	3	3	2
217	habr obecný	<i>Carpinus betulus</i>	235	14	15	60-100	1	4	1
218	habr obecný	<i>Carpinus betulus</i>	270	18	15	60-100	1	4	2
219	lípa srdčitá	<i>Tilia cordata</i>	251	23	11	60-100	3	3	1
220	dub bahenní	<i>Quercus palustris</i>	96	8	9	0-20	2	1	1
221	dub letní	<i>Quercus robur</i>	472	22	14	100 a více	1	3	2
222	dub bahenní	<i>Quercus palustris</i>	95	12	13	0-20	1	1	1
223	dub letní	<i>Quercus robur</i>	438	21	10	100 a více	2	2	2
224	dub letní	<i>Quercus robur</i>	243	20	10	60-100	2	3	3
225	dub letní	<i>Quercus robur</i>	400	22	14	100 a více	2	2	1
226	dub letní	<i>Quercus robur</i>	353	22	11	100 a více	2	3	2
227	dub letní	<i>Quercus robur</i>	355	21	12	100 a více	2	2	3
228	dub bahenní	<i>Quercus palustris</i>	103	12	13	0-20	1	1	2
229	dub bahenní	<i>Quercus palustris</i>	121	12	10	0-20	1	1	2
230	dub bahenní	<i>Quercus palustris</i>	98	12	10	0-20	1	1	1
231	dub bahenní	<i>Quercus palustris</i>	105	12	10	0-20	1	2	2
232	dub letní	<i>Quercus robur</i>	267	18	9	60-100	2	2	2
233	habr obecný	<i>Carpinus betulus</i>	257	18	16	60-100	2	2	1
234	dub letní	<i>Quercus robur</i>	381	21	15	60-100	1	1	2
235	lípa srdčitá	<i>Tilia cordata</i>	192	6	6	40-60	5	4	5
236	lípa srdčitá	<i>Tilia cordata</i>	244	20	12	60-100	2	3	3
237	dub letní	<i>Quercus robur</i>	285	21	14	60-100	3	3	2
238	dub letní	<i>Quercus robur</i>	310	22	12	100 a více	2	3	2
239	dub letní	<i>Quercus robur</i>	292	22	15	60-100	3	2	2
240	lípa srdčitá	<i>Tilia cordata</i>	277	21	14	60-100	3	4	3

241	lípa velkolistá	<i>Tilia platyphylla</i>	106	15	12	0-20	2	3	3
242	lípa srdčitá	<i>Tilia cordata</i>	218	21	14	60-100	2	2	1
243	lípa srdčitá	<i>Tilia cordata</i>	185	21	7	40-60	3	2	2
244	lípa srdčitá	<i>Tilia cordata</i>	199	21	8	60-100	2	2	2
245	lípa srdčitá	<i>Tilia cordata</i>	252	21	15	60-100	3	3	3
246	lípa srdčitá	<i>Tilia cordata</i>	223	21	12	60-100	2	2	2
247	lípa srdčitá	<i>Tilia cordata</i>	247	21	12	60-100	2	3	3
248	lípa srdčitá	<i>Tilia cordata</i>	250	22	11	60-100	3	3	4
249	lípa srdčitá	<i>Tilia cordata</i>	221	22	15	60-100	3	3	2
250	lípa velkolistá	<i>Tilia platyphylla</i>	183	21	8	40-60	2	3	3
251	lípa velkolistá	<i>Tilia platyphylla</i>	216	21	11	60-100	2	3	2
252	lípa srdčitá	<i>Tilia cordata</i>	219	21	8	60-100	3	3	3
253	lípa srdčitá	<i>Tilia cordata</i>	255	21	6	60-100	3	3	3
254	lípa srdčitá	<i>Tilia cordata</i>	220	21	6	60-100	3	3	2
255	lípa velkolistá	<i>Tilia platyphylla</i>	233	21	8	60-100	3	2	2
256	lípa srdčitá	<i>Tilia cordata</i>	153	21	7	20-40	3	2	3
257	lípa srdčitá	<i>Tilia cordata</i>	192	21	8	40-60	3	2	2
258	borovice	<i>Pinus</i>	228	30	13	60-100	1	2	2
259	lípa srdčitá	<i>Tilia cordata</i>	329	21	15	100 a více	3	2	1
260	lípa srdčitá	<i>Tilia cordata</i>	153,113, 96	18	8	20-40	3	3	2
261	borovice	<i>Pinus</i>	257	30	15	60-100	1	2	1
262	lípa srdčitá	<i>Tilia cordata</i>	218,26	22	11	60-100	2	3	2
263	lípa srdčitá	<i>Tilia cordata</i>	368	22	11	100 a více	3	3	3
264	habr obecný	<i>Carpinus betulus</i>	205	18	18	60-100	2	4	3
265	lípa srdčitá	<i>Tilia cordata</i>	125	21	9	20-40	3	2	2
266	dub letní	<i>Quercus robur</i>	230	21	12	60-100	4	3	3
267	dub letní	<i>Quercus robur</i>	265	21	9	60-100	3	3	2
268	dub letní	<i>Quercus robur</i>	383	18	9	60-100	2	3	3
269	jírovec maďal	<i>Aesculus hippocastaneum</i>	181	15	10	40-60	1	1	1
270	dub letní	<i>Quercus robur</i>	354	11	11	100 a více	3	3	3
271	lípa srdčitá	<i>Tilia cordata</i>	274	17	17	60-100	3	3	2
272	lípa srdčitá	<i>Tilia cordata</i>	214	15	10	60-100	1	2	1
273	habr obecný	<i>Carpinus betulus</i>	228	17	18	60-100	1	1	2
274	javor klen	<i>Acer pseudoplatanus</i>	86	14	8	0-20	3	3	2
275	habr obecný	<i>Carpinus betulus</i>	157	18	14	40-60	2	2	1
276	habr obecný	<i>Carpinus betulus</i>	145	18	15	40-60	2	3	1
277	lípa srdčitá	<i>Tilia cordata</i>	232	20	10	60-100	2	3	4
278	habr obecný	<i>Carpinus betulus</i>	181	18	16	60-100	3	2	3
279	dub letní	<i>Quercus robur</i>	294	18	11	60-100	2	3	2
280	jasan ztepilý	<i>Fraxinus excelsior</i>	78	12	9	0-20	2	3	3
281	habr obecný	<i>Carpinus betulus</i>	263	18	15	60-100	3	3	1
282	habr obecný	<i>Carpinus betulus</i>	157	18	15	40-60	3	4	4
283	lípa srdčitá	<i>Tilia cordata</i>	163	21	9	40-60	4	3	3
284	lípa srdčitá	<i>Tilia cordata</i>	148	20	10	40-60	3	2	2
285	lípa srdčitá	<i>Tilia cordata</i>	118	15	10	40-60	2	3	3
286	dub letní	<i>Quercus robur</i>	96	18	11	0-20	2	2	3
287	dub letní	<i>Quercus robur</i>	98	17	9	0-20	1	2	2
288	borovice vejmutovka	<i>Pinus strobus</i>	130	17	10	20-40	1	2	2
289	borovice Jeffreyova	<i>Pinus Jeffreyi</i>	117	15	9	40-60	1	2	3
290	buk lesní	<i>Fagus sylvatica</i>	162	12	14	60-100	2	1	1

291	buk lesní	<i>Fagus silvatica</i>	112	6	10	40-60	2	1	2
292	jedlovec kanadský	<i>Tsuga canadensis</i>	67,93,71	14	12	40-60	1	1	1
293	jedlovec kanadský	<i>Tsuga canadensis</i>	95,85	14	11	40-60	2	1	2
294	jedlovec kanadský	<i>Tsuga canadensis</i>	112	14	11	40-60	1	2	2
295	dub letní	<i>Quercus robur</i>	119	15	11	40-60	3	3	2
296	dub letní	<i>Quercus robur</i>	165	18	11	40-60	3	3	1
297	jedle ssp.	<i>Abies ssp.</i>	125	15	6	20-40	2	2	2
298	borovice vejmutovka	<i>Pinus strobus</i>	130	18	10	20-40	1	2	1
299	Jedle ssp.	<i>Abys ssp.</i>	133	17	8	20-40	1	2	2
300	dub letní	<i>Quercus robur</i>	110	17	10	20-40	3	2	2
301	dub letní	<i>Quercus robur</i>	125	15	11	20-40	2	3	3
302	dub bahenní	<i>Quercus palustris</i>	126	11	13	20-40	3	2	3
303	dub letní	<i>Quercus robur</i>	326	17	9	100 a více	2	2	3
304	lípa srdčitá	<i>Tilia cordata</i>	210	17	8	60-100	3	2	2
305	cypřišek	<i>Chamaecyparis</i>	45	4	2	0-20	1	2	1
306	buk lesní	<i>Fagus silvatica</i>	122	9	15	20-40	2	3	2
307	dub letní	<i>Quercus robur</i>	194	12	11	40-60	3	3	1
308	lípa srdčitá	<i>Tilia cordata</i>	128	12	13	20-40	2	3	3
309	lípa srdčitá	<i>Tilia cordata</i>	131	6	8	20-40	2	2	2
310	habr obecný	<i>Carpinus betulus</i>	62	11	10	0-20	3	3	1
311	borovice Jeffreyova	<i>Pinus Jeffreyi</i>	58	11	2	0-20	2	3	1
312	dub letní	<i>Quercus robur</i>	72	9	3	0-20	2	3	2
313	dub letní	<i>Quercus robur</i>	58	12	8	0-20	2	1	1
314	habr obecný	<i>Carpinus betulus</i>	141	11	12	20-40	3	4	3
315	buk lesní	<i>Fagus silvatica</i>	112	12	12	20-40	1	3	3
316	dub letní	<i>Quercus robur</i>	289	14	9	60-100	3	2	3
317	dub letní	<i>Quercus robur</i>	287	14	9	60-100	2	3	2
318	smrk ztepilý	<i>Picea abies</i>	95	11	4	20-40	3	2	3
319	dub letní	<i>Quercus robur</i>	270	12	12	60-100	3	3	1
320	smrk ztepilý	<i>Picea abies</i>	101	12	8	20-40	2	2	2
321	smrk ztepilý	<i>Picea abies</i>	98	11	8	0-20	2	1	3
322	dub letní	<i>Quercus robur</i>	179	11	10	40-60	3	2	2
323	dub letní	<i>Quercus robur</i>	227	15	12	60-100	2	2	2
324	dub letní	<i>Quercus robur</i>	352	15	9	100 a více	3	3	2
325	smrk ztepilý	<i>Picea abies</i>	285	20	12	60-100	3	2	3
326	dub letní	<i>Quercus robur</i>	181	14	11	40-60	2	2	3
327	smrk ztepilý	<i>Picea abies</i>	141	12	10	40-60	3	1	3
328	smrk ztepilý	<i>Picea abies</i>	135	14	7	20-40	2	2	2
329	smrk ztepilý	<i>Picea abies</i>	123	14	7	20-40	2	3	2
330	cypřišek	<i>Chamaecyparis ssp.</i>	95	9	8	0-20	1	2	3
331	dub letní	<i>Quercus robur</i>	169	15	8	40-60	3	2	2
332	dub letní	<i>Quercus robur</i>	234	17	10	60-100	3	3	2
333	dub letní	<i>Quercus robur</i>	192	15	8	40-60	3	3	3
334	borovice vejmutovka	<i>Pinus strobus</i>	87	9	8	0-20	2	1	1
335	dub letní	<i>Quercus robur</i>	261	17	14	60-100	1	2	2
336	modřín opadavý	<i>Larix decidua</i>	246	27	15	60-100	1	2	1
337	bříza bělokorá	<i>Betula Pendula</i>	156	15	4	20-40	4	3	3
338	smrk ztepilý	<i>Picea abies</i>	124	12	11	20-40	2	2	2
339	smrk ztepilý	<i>Picea abies</i>	111	12	12	20-40	2	2	3
340	smrk ztepilý	<i>Picea abies</i>	291	30	12	60-100	2	2	2
341	smrk ztepilý	<i>Picea abies</i>	289	25	14	60-100	2	3	1
342	dub letní	<i>Quercus robur</i>	334	14	11	100 a více	3	2	2

343	dub letní	<i>Quercus robur</i>	273	12	10	60-100	3	3	2
344	smrk ztepilý	<i>Picea abies</i>	356	30	15	100 a více	2	1	2
345	dub letní	<i>Quercus robur</i>	243	17	7	60-100	3	2	2
346	lípa srdčitá	<i>Tilia cordata</i>	216	15	7	60-100	4	3	1
347	lípa srdčitá	<i>Tilia cordata</i>	200	15	4	60-100	3	2	2
348	dub letní	<i>Quercus robur</i>	276	18	11	60-100	3	1	1
349	dub letní	<i>Quercus robur</i>	235	18	12	60-100	2	2	1
350	dub letní	<i>Quercus robur</i>	237	18	10	60-100	2	3	2
351	dub letní	<i>Quercus robur</i>	257	18	15	60-100	2	2	2
352	lípa srdčitá	<i>Tilia cordata</i>	187	17	12	40-60	1	1	3
353	dub letní	<i>Quercus robur</i>	299	17	9	100 a více	2	2	2
354	dub letní	<i>Quercus robur</i>	245	18	15	60-100	2	3	2
355	lípa srdčitá	<i>Tilia cordata</i>	291	18	7	100 a více	2	3	2
356	smrk ztepilý	<i>Picea abies</i>	276	30	11	60-100	3	2	3
357	smrk ztepilý	<i>Picea abies</i>	255	30	10	60-100	2	2	2
358	lípa srdčitá	<i>Picea abies</i>	238	17	16	60-100	3	2	3
359	smrk ztepilý	<i>Picea abies</i>	230	25	16	60-100	2	1	2
360	lípa srdčitá	<i>Tilia cordata</i>	200	15	16	60-100	3	1	3
361	habr obecný	<i>Carpinus betulus</i>	96	12	14	0-20	1	2	1
362	habr obecný	<i>Carpinus betulus</i>	154	13	11	20-40	2	2	2
363	lípa srdčitá	<i>Tilia cordata</i>	171	15	18	40-60	2	1	3
364	javor ginalla	<i>Acer ginalla</i>	241	17	14	60-100	3	2	2
365	olše lepkavá	<i>Alnus glutinosa</i>	201	17	13	60-100	2	1	3
366	dub letní	<i>Quercus robur</i>	108	20	11	20-40	2	2	2
367	olše lepkavá	<i>Alnus glutinosa</i>	263	21	10	60-100	3	3	1
368	olše lepkavá	<i>Alnus glutinosa</i>	344	18	10	100 a více	2	2	2
369	javor klen	<i>Acer pseudoplatanus</i>	238	18	14	60-100	2	1	2
370	javor klen	<i>Acer pseudoplatanus</i>	485	14	16	100 a více	3	2	1
371	vrba bílá	<i>Salix alba</i>	225	14	12	60-100	2	2	1
372	vrba bílá	<i>Salix alba</i>	266	15	12	60-100	2	3	2
373	javor klen	<i>Acer pseudoplatanus</i>	423	21	14	100 a více	3	2	1
374	dub letní	<i>Quercus robur</i>	603	18	14	100 a více	1	1	2
375	dub letní	<i>Quercus robur</i>	341	9	13	100 a více	3	2	3
376	olše lepkavá	<i>Alnus glutinosa</i>	148	18	8	60-100	3	2	2
377	olše lepkavá	<i>Alnus glutinosa</i>	168	18	8	60-100	2	3	1
378	javor klen	<i>Acer pseudoplatanus</i>	207	15	10	60-100	2	2	2
379	dub letní	<i>Quercus robur</i>	421	18	13	100 a více	3	1	3
380	dub letní	<i>Quercus robur</i>	554	17	8	100 a více	1	2	2
381	lípa srdčitá	<i>Tilia cordata</i>	371	18	11	100 a více	1	3	1
382	borovice vejmutovka	<i>Pinus strobus</i>	370	30	18	100 a více	2	2	1
383	jasan ztepilý	<i>Fraxinus excelsior</i>	282	22	8	60-100	1	3	2
384	jasan ztepilý	<i>Fraxinus excelsior</i>	216	22	5	60-100	1	2	3
385	jasan ztepilý	<i>Fraxinus excelsior</i>	320	22	8	100 a více	1	1	2
386	lípa srdčitá	<i>Tilia cordata</i>	441	20	10	100 a více	2	1	1
387	dub letní	<i>Quercus robur</i>	325	15	10	100 a více	2	2	2
388	lípa srdčitá	<i>Tilia cordata</i>	212	15	10	60-100	3	3	3
389	habr obecný	<i>Carpinus betulus</i>	134	11	13	20-40	1	2	2
390	dub letní	<i>Quercus robur</i>	159	14	7	40-60	3	2	1
391	dub letní	<i>Quercus robur</i>	347	20	8	100 a více	3	2	2
392	lípa srdčitá	<i>Tilia cordata</i>	56	6	9	0-20	2	2	2
393	dub letní	<i>Quercus robur</i>	335	20	7	100 a více	3	2	2
394	dub letní	<i>Quercus robur</i>	284	18	14	60-100	3	3	1

395	smrk ztepilý	<i>Picea abies</i>	72	11	15	0-20	2	2	2
396	modřín opadavý	<i>Larix decidua</i>	280	30	4	60-100	1	3	2
397	modřín opadavý	<i>Larix decidua</i>	284	33	14	60-100	1	1	2
398	smrk ztepilý	<i>Picea abies</i>	259	30	13	60-100	2	2	3
399	dub letní	<i>Quercus robur</i>	346	21	8	100 a více	3	3	2
400	lípa srdčitá	<i>Tilia cordata</i>	254	14	11	60-100	3	2	2
401	modřín opadavý	<i>Larix decidua</i>	350	27	15	100 a více	1	2	1
402	smrk ztepilý	<i>Picea abies</i>	448	30	18	100 a více	2	3	2
403	dub letní	<i>Quercus robur</i>	324	18	10	100 a více	2	2	3
404	dub letní	<i>Quercus robur</i>	412	16	10	100 a více	2	3	2
405	smrk ztepilý	<i>Picea abies</i>	334	28	15	100 a více	2	2	2
406	lípa srdčitá	<i>Tilia cordata</i>	352	15	9	100 a více	3	2	1
407	buk lesní	<i>Fagus sylvatica</i>	245	11	12	60-100	3	2	2
408	javor ginalla	<i>Acer ginalla</i>	267	18	11	60-100	2	1	2
409	jasan ztepilý	<i>Fraxinus excelsior</i>	237	20	8	60-100	3	2	2
410	olše lepkavá	<i>Alnus glutinosa</i>	209	15	13	60-100	2	3	1
411	dub letní	<i>Quercus robur</i>	224	12	10	60-100	2	2	3
412	javor klen	<i>Acer pseudoplatanus</i>	138	15	7	20-40	3	1	3
413	javor klen	<i>Acer pseudoplatanus</i>	235	18	7	60-100	3	2	2
414	javor mléč	<i>Acer platanoides</i>	239	18	8	60-100	3	2	2
415	dub letní	<i>Quercus robur</i>	336	21	9	100 a více	2	2	3
416	lípa srdčitá	<i>Tilia cordata</i>	272	21	6	60-100	2	1	3
417	lípa srdčitá	<i>Tilia cordata</i>	226	21	6	60-100	3	2	3
418	javor klen	<i>Acer pseudoplatanus</i>	215	21	7	60-100	2	3	3
419	javor klen	<i>Acer pseudoplatanus</i>	400	21	7	100 a více	2	2	2

Tabulka č. 1 – Inventarizační tabulka stromů

Významné keře						
označení	český název	latinský název	výška [m]	sadovnická hodnota	zdravotní stav	vitalita
K ₁	Jírovec žlutý	<i>Aesculus octandra</i>	1	1	1	1
K ₂	Bobkovišeň lékařská	<i>Prunus laurocerasus</i>	0,5	2	1	1
K ₃	Kalina tušalaj	<i>Viburnum lantana</i>	2	1	2	1
K ₄	Tis červený	<i>Taxus baccata</i>	1,5	3	2	2
K ₅	Meruzalka	<i>Ribez ssp.</i>	1	2	1	2
K ₆	Bobkovišeň lékařská	<i>Prunus laurocerasus</i>	0,5	2	1	1
K ₇	Klokoč zpeřený	<i>Staphyllea pinnata</i>	0,5	1	1	1
K ₈	Růže svraskalá	<i>Rosa rugosa</i>	1,5	1	3	1
K ₉	Tis červený	<i>Taxus baccata</i>	1	2	2	2
K ₁₀	Pěnišník	<i>Rhododendron ssp.</i>	1	1	2	1
K ₁₁	Pámelník bílý	<i>Symphoricarpos albus</i>	1,5	2	2	1
K ₁₂	Šeřík obecný	<i>Syringa vulgaris</i>	2	1	2	1
K ₁₃	Bobkovišeň lékařská	<i>Prunus laurocerasus</i>	1	2	1	1
K ₁₄	Pěnišník	<i>Rhododendron ssp.</i>	1	1	2	1
K ₁₅	Tavolník van Houteův	<i>Spirea x vanhouttei</i>	1,5	2	2	1

Tabulka č. 2 – Inventarizační tabulka kompozičně významných keřů

Označení	Věková kategorie	Výška	procentuální zastoupení jednotlivých dřevin
P ₁	0-20: 20% 20-40: 45% 40-60: 30% 60-100: 5%	10-15: 42 % 15-20: 41 % 20-30: 17 %	<i>Tilia cordata</i> 45 % <i>Quercus robur</i> 25 % <i>Fraxinus excelsior</i> 10 % <i>Acer platanoides</i> 5 % ostatní 15 % (<i>Sambucus nigra</i> , <i>Fagus sylvatica</i> , <i>Carpinus betulus</i> , <i>Aesculus hippocastaneum</i>)
P ₂	0-20: 26% 20-40: 17 % 40-60: 48% 60-100: 9 %	10-15: 20 % 15-20: 76 % 20-30: 4 %	<i>Tilia cordata</i> 15 % <i>Picea abies</i> 13 % <i>Fraxinus excelsior</i> 12 % <i>Acer pseudoplatnus</i> 10% <i>Quercus robur</i> 9 % <i>Acer platanoides</i> 8 % <i>Taxus baccata</i> 5 % <i>Fagus sylvatica</i> 5 % Ostatní 23 % (<i>Carpinus betulus</i> , <i>Pinus silvestris</i> , <i>Pinus strobus</i> , <i>Carpinus betulus</i> , <i>Populus alba</i> , <i>Robinia pseudoacacia</i> , <i>Abies alba</i> (nové výsadby), <i>Sambucus nigra</i> , <i>Aesculus hippocastaneum</i> , <i>Alnus glutinosa</i> , <i>Salix alba</i>)
P ₃	0-20: 12% 20-40: 53% 40-60: 27% 60-100: 8%	10-15: 28 % 15-20: 68 % 20-30: 4 %	<i>Quercus robur</i> 31% <i>Tilia cordata</i> 22 % <i>Acer pseudoplatnus</i> 14% <i>Acer platanoides</i> 10 % <i>Fagus sylvatica</i> 5% <i>Fraxinus excelsior</i> 6 % <i>Taxus baccata</i> 5 % Ostatní 7 % (<i>Carpinus betulus</i> , <i>Populus alba</i> , <i>Sambucus nigra</i>)

P ₄	0-20: 43% 20-40: 28% 40-60: 29% 60-100: 0%	10-15: 97 % 15-20: 3% 20-30: 0 %	<i>Fagus silvatica</i> 66 % <i>Tilia cordata</i> 21% <i>Quercus robur</i> 13 %
P ₅	0-20: 10% 20-40: 12% 40-60: 56% 60-100: 22%	10-15: 72 % 15-20: 18 % 20-30: 10 %	<i>Tilia cordata</i> 26 % <i>Quercus robur</i> 30% <i>Acer platanoides</i> 9% <i>Acer pseudoplatnus</i> 6% <i>Fraxinus excelsior</i> 5% Ostatní 23 % (<i>Fagus silvatica</i> , <i>Carpinus betulus</i> , <i>Acer campestre</i> , <i>Cornus alba</i> , <i>Staphylea pinnata</i> , <i>Rubus ssp.</i> , <i>Sambucus nigra</i> , <i>Aesculus hippocastaneum</i>)
P ₆	0-20: 23% 20-40: 46% 40-60: 14% 60-100: 17%	10-15: 18 % 15-20: 65 % 20-30: 17 %	<i>Quercus robur</i> 30% <i>Tilia cordata</i> 15 % <i>Fraxinus excelsior</i> 12% <i>Fagus silvatica</i> 10% <i>Acer platanoides</i> 9% <i>Acer pseudoplatnus</i> 6% <i>Picea abies</i> 5% Ostatní 23 % (<i>Carpinus betulus</i> , <i>Pinus silvestris</i> , <i>Pinus strobus</i> , <i>Carpinus betulus</i> , <i>Sambucus nigra</i> , <i>Aesculus hippocastaneum</i> , <i>Rubus ssp</i>)
P ₇	0-20: 14% 20-40: 18% 40-60: 42% 60-100: 26%	10-15: 28 % 15-20: 44 % 20-30: 32 %	<i>Acer pseudoplatnus</i> 23 % <i>Quercus robur</i> 20 % <i>Acer platanoides</i> 15 % <i>Tilia cordata</i> 10% <i>Picea abies</i> 10% <i>Fraxinus excelsior</i> 8 % <i>Fagus silvatica</i> 4 % Ostatní 10 % (<i>Carpinus betulus</i> , <i>Pinus silvestris</i> , <i>Pinus strobus</i> , <i>Corylus avellana</i> <i>Populus alba</i> , <i>Sambucus nigra</i> , <i>Aesculus hippocastaneum</i>)

P ₈	0-20: 21% 20-40: 34% 40-60: 35% 60-100: 10%	10-15: 18 % 15-20: 63 % 20-30: 19 %	<i>Tilia cordata</i> 25 % <i>Quercus robur</i> 18 % <i>Fraxinus excelsior</i> 12 % <i>Acer pseudoplatnus</i> 10% <i>Acer platanoides</i> 8 % <i>Fagus silvatica</i> 5 % <i>Picea abies</i> 5 % <i>Pinus silvestris</i> 3% Ostatní 23 % (<i>Carpinus betulus</i> , <i>Populus alba</i> , <i>Abies alba</i> , <i>Sambucus nigra</i> , <i>Aesculus hippocastaneum</i> , <i>Alnus glutinosa</i> , <i>Salix alba</i>)
P ₉	0-20: 32% 20-40: 43% 40-60: 12% 60-100: 13%	10-15: 62 % 15-20: 27 % 20-30: 11 %	<i>Quercus robur</i> 37% <i>Tilia cordata</i> 14 % <i>Picea abies</i> 12 % <i>Fraxinus excelsior</i> 10 % <i>Acer pseudoplatnus</i> 6 % <i>Acer platanoides</i> 4% <i>Fagus silvatica</i> 3 % Ostatní 14 % (<i>Carpinus betulus</i> , <i>Pinus silvestris</i> , <i>Populus alba</i> , <i>Abies alba</i> , <i>Sambucus nigra</i> , <i>Aesculus hippocastaneum</i> , <i>Alnus glutinosa</i> , <i>Salix alba</i>)
P ₁₀	0-20: 54% 20-40: 22% 40-60: 24% 60-100: 0%	10-15: 79 % 15-20: 21 % 20-30: 0 %	<i>Alnus glutinosa</i> 65 % <i>Tilia cordata</i> 14 % <i>Acer pseudoplatanus</i> 10 % <i>Salix fragilis</i> 11 %
P ₁₁	0-20: 67% 20-40: 23% 40-60: 10% 60-100: 0%	10-15: 85 % 15-20: 15% 20-30: 0 %	<i>Alnus glutinosa</i> 38 % <i>Quercus robur</i> 25 % <i>Carpinus betulus</i> 15 % <i>Padus avium</i> 12 % <i>Salix alba</i> 7 % <i>Prunus spinosa</i> 3 %

P ₁₂	0-20: 64% 20-40: 23% 40-60: 13% 60-100: 0%	10-15: 95 % 15-20: 5 % 20-30: 0%	<i>Alnus glutinosa</i> 35 % <i>Acer pseudoplatanus</i> 23 % <i>Tilia cordata</i> 19 % <i>Populus alba</i> 10 % <i>Abies alba</i> 7 % <i>Prunus avium</i> 6 %
P ₁₃	0-20: 27% 20-40: 27% 40-60: 34% 60-100: 12%	10-15: 31 % 15-20: 56 % 20-30: 13 %	<i>Acer pseudoplatanus</i> 40 % <i>Quercus robur</i> 18 % <i>Tilia cordata</i> 13 % <i>Picea abies</i> 10 % <i>Fraxinus excelsior</i> 6 % <i>Acer platanoides</i> 3% <i>Fagus sylvatica</i> 2 % Ostatní 8% (<i>Carpinus betulus</i> , <i>Pinus silvestris</i> , <i>Abies alba</i> , <i>Sambucus nigra</i> , <i>Rubus</i> ssp.)
P ₁₄	0-20: 8% 20-40: 22% 40-60: 35% 60-100: 24%	10-15: 20 % 15-20: 62 % 20-30: 18 %	<i>Tilia cordata</i> 23 % <i>Quercus robur</i> 20 % <i>Picea abies</i> 18 % <i>Abies alba</i> 10 % Ostatní 29 % (<i>Corpus sanguinea</i> , <i>Acer platanoides</i> , <i>Acer pseudoplatanus</i> , <i>Carpinus betulus</i> , <i>Larix decidua</i>)
P ₁₅	0-20: 13% 20-40: 26% 40-60: 44% 60-100: 16%	10-15: 36 % 15-20: 50 % 20-30: 14 %	<i>Alnus glutinosa</i> 38 % <i>Tilia cordata</i> 20 % <i>Acer pseudoplatanus</i> 15 % <i>Salix alba</i> 10 % <i>Fraxinus excelsior</i> 7 % <i>Quercus robur</i> 5 % Ostatní 5 % (<i>Acer platanoides</i> <i>Carpinus betulus</i> , <i>Pinus silvestris</i> , <i>Pinus strobus</i> , <i>Populus alba</i>)

P ₁₆	0-20: 24% 20-40: 36% 40-60: 28% 60-100: 12%	10-15: 67 % 15-20: 28 % 20-30: 5 %	<i>Alnus glutinosa</i> 43 % <i>Salix alba</i> 21 % <i>Tilia cordata</i> 12 % <i>Quercus robur</i> 5 % Ostatni 19 % (<i>Acer platanoides</i> , <i>Carpinus betulus</i> , <i>Pinus silvestris</i> , <i>Populus alba</i>)
P ₁₇	0-20: 20% 20-40: 42% 40-60: 25% 60-100: 15 %	10-15: 18 % 15-20: 72 % 20-30: 10 %	<i>Acer pseudoplatnus</i> 20 % <i>Tilia cordata</i> 15 % <i>Fraxinus excelsior</i> 12 % <i>Acer platanoides</i> 10 % <i>Salix fragilis</i> 10 % <i>Cornus sanguinea</i> 3 % Ostatni 30 % (<i>Corylus avellana</i> , <i>Populus alba</i> , <i>Acer campestre</i> , <i>Sambucus nigra</i>)
P ₁₈	0-20: 10% 20-40: 34% 40-60: 26% 60-100: 30%	10-15: 69 % 15-20: 21 % 20-30: 10 %	<i>Quercus robur</i> 30 % <i>Tilia cordata</i> 22 % <i>Alnus glutinosa</i> 15 % <i>Acer platanoides</i> 9 % Ostatni 24 % (<i>Larix decidua</i> , <i>Eonymus europaeus</i> , <i>Crataegus monogyna</i> , <i>Crataegus incrata</i> , <i>Padus avium</i> , <i>Picea abies</i>)
P ₁₉	0-20: 17% 20-40: 24% 40-60: 35% 60-100: 24%	10-15: 70 % 15-20: 24 % 20-30: 6 %	<i>Acer pseudoplatnus</i> 24 % <i>Quercus robur</i> 22 % <i>Tilia cordata</i> 15 % <i>Acer platanoides</i> 10% <i>Fraxinus excelsior</i> 8 % <i>Fagus silvatica</i> 5 % <i>Picea abies</i> 5% <i>Corylus avellana</i> 6 % <i>Carpinus betulus</i> 5 %

P ₂₀	0-20: 8%	10-15: 20 % 15-20: 34% 20-30: 46 %	<i>Quercus robur</i> 20 % <i>Picea abies</i> 15 % <i>Pinus sylvestris</i> 11 % <i>Tilia cordata</i> 10 % <i>Acer pseudoplatanus</i> 9 % <i>Larix decidua</i> 9 % <i>Acer platanoides</i> 5 % <i>Fraxinus excelsior</i> 3 % <i>Pinus strobus</i> 3 % Ostatní 15 % <i>Betula pendula, Alnus glutinosa, Ulmus carpinifolia</i> <i>Acer campestre, Carpinus betulus, Fagus silvatica</i> <i>Rubus ssp.</i>
	20-40: 19% 40-60: 46% 60-100: 27%		
P ₂₁	0-20: 5%	10-15: 22% 15-20: 38% 20-30: 40%	<i>Picea abies</i> 25 % <i>Pinus sylvestris</i> 23 % <i>Carpinus betulus</i> 15 % <i>Tilia cordata</i> 10 % <i>Acer pseudoplatanus</i> 8 % <i>Acer platanoides</i> 6 % Ostatní 13 % (<i>Fagus silvatica, Sorbus aucuparia</i> <i>Sambucus nigra</i>)
	20-40: 37% 40-60: 32% 60-100: 26%		
P ₂₂	0-20: 17%	10-15: 30% 15-20: 49% 20-30: 21%	<i>Picea abies</i> 20 % <i>Carpinus betulus</i> 18 % <i>Pinus sylvestris</i> 15 % <i>Acer pseudoplatanus</i> 10 % <i>Quercus robur</i> 8 % <i>Tilia cordata</i> 5 % Ostatní 24 % <i>Sorbus aucuparia, Salix fragilis, Larix decidua,</i> <i>Crataegus monogyna, Abies alba</i>
	20-40: 48% 40-60: 32% 60-100: 3%		
P ₂₃	0-20: 20%	10-15: 24% 15-20: 62% 20-30: 14%	<i>Picea abies</i> 45 % <i>Pinus sylvestris</i> 25 % <i>Quercus robur</i> 20 % <i>Tilia cordata</i> 10 % Ostatní 10 % <i>Acer pseudoplatanus, Acer platanoides, Betula pendula, Salix</i> <i>alba, Carpinus betulus, Sambucus nigra</i>)
	20-40: 12% 40-60: 39% 60-100: 29%		

Tabulka č. 3 – Inventarizační tabulka porostů

Seznam příloh:

Historické obrázky

- Příloha č. 1: Amorův templ (Pincová, 2005)
- Příloha č. 2: Čínský pavilón (Pincová, 2005)
- Příloha č. 3: Divoký most (Pincová, 2005)
- Příloha č. 4: Háj bardů (Pincová, 2005)
- Příloha č. 5: Grotta (Pincová, 2005)
- Příloha č. 6: Turecká mešita (Pincová, 2005)
- Příloha č. 7: Vlašimský zámek (Pincová, 2005)

Mapy

- Příloha č. 8: První vojenské mapování z roku 1780 (Pincová, 2005)
- Příloha č. 9: Druhé vojenské mapování z roku 1860 (Pincová, 2005)
- Příloha č. 10: Mapa stabilního katastru z roku 1841 (Bažant, 2008)
- Příloha č. 11: Mapa stabilního katastru z roku 1895 a (Bažant, 2008)
- Příloha č. 12: Mapa stabilního katastru z roku 1895 b (Bažant, 2008)
- Příloha č. 13: Mapa stabilního katastru z roku 1920 (Bažant, 2008)
- Příloha č. 14: Letecký snímek 2005 (Bažant, 2008)

DVD – fotodokumentace

Seznam příloh:

- Příloha č. 15: Vlašimská brána (Vlašim, 2011)
- Příloha č. 16: Vyhlídka z louky u Starého hradu (Vlašim, 2011)
- Příloha č. 17: Starý hrad (Vlašim, 2012)
- Příloha č. 18: Socha Žába (Vlašim, 2012)
- Příloha č. 19: Vyhlídka nad Samsonem (Vlašim, 2012)
- Příloha č. 20: Vlašimská brána (vpravo *Acer ginnala*) (Vlašim, 2011)
- Příloha č. 21: Most přes potok (Vlašim, 2012)
- Příloha č. 22: *Tilia cordata* u zámku (Vlašim, 2011)
- Příloha č. 23: *Gleditsia triacanthos* (Vlašim, 2011)

- Příloha č. 24: Hlavní cesta k zámku (Vlašim, 2011)
- Příloha č. 25: Most přes řeku (Vlašim, 2011)
- Příloha č. 26: Nové přemostění (Vlašim, 2012)
- Příloha č. 27: Výhled z okraje parku (nad Samsonem) (Vlašim, 2011)
- Příloha č. 28: Čínský pavilón (Vlašim, 2011)
- Příloha č. 29: Socha (Vlašim, 2012)
- Příloha č. 30: *Tilia cordata* naproti Vlašimské bráně (Vlašim, 2011)
- Příloha č. 31: *Magnolia Soulangeana* (Vlašim, 2011)
- Příloha č. 32: Vyhlídka na louku (Vlašim, 2012)
- Příloha č. 33: Skupina *Fraxinus excelsior* u cesty ke Znosimské bráně (Vlašim, 2011)
- Příloha č. 34: Nově postavená most přes upravené koryto řeky (Vlašim, 2011)
- Příloha č. 35: Vyhlídka na řeku (Vlašim, 2012)
- Příloha č. 36: Porost kolem louky (Vlašim, 2011)
- Příloha č. 37: Cesta u potoka pod Čínským pavilónem (Vlašim, 2011)
- Příloha č. 38: Solitéra *Quercus robur* (Vlašim, 2011)
- Příloha č. 39: Nové výsadby *Picea abies* nad zimním stadionem (Vlašim, 2011)
- Příloha č. 40: Louka pod Starým hradem (Vlašim, 2011)
- Příloha č. 41: Socha ze Sochařského sympozia (Vlašim, 2011)
- Příloha č. 42: Přejechod pro ryby (Vlašim, 2011)
- Příloha č. 43: Břehové porosty (Vlašim, 2011)
- Příloha č. 44: Porost na skalnatém svahu (Vlašim, 2011)
- Příloha č. 45: *Pseudotsuga menziesii* (dominanta před zámkem) (Vlašim, 2011)
- Příloha č. 46: Skupina mladých stromů u cesty k zámku (Vlašim, 2011)
- Příloha č. 47: *Picea abies* u Čínského pavilónu (Vlašim, 2011)
- Příloha č. 48: Socha ze Sochařského sympozia (Vlašim, 2012)
- Příloha č. 49: Nový most v blízkosti Kamenného mostu (Vlašim, 2011)
- Příloha č. 50: Most přes Blanici ke Znosimské bráně (Vlašim, 2011)
- Příloha č. 51: Lavičky kolem louky u Starého hradu (Vlašim, 2011)
- Příloha č. 52: *Acer ginnala* (Vlašim, 2011)
- Příloha č. 53: Soliterně stojící *Quercus robur* (Vlašim, 2012)
- Příloha č. 54: Jeden z nejstarších dubů na louce mezi potokem a řekou (Vlašim, 2011)
- Příloha č. 55: Pohled na nový most z protější louky (Vlašim, 2011)
- Příloha č. 56: Samson (Vlašim, 2012)
- Příloha č. 57: Socha (Vlašim, 2012)

- Příloha č. 58: Pohled na zámek
- Příloha č. 59: Duby lemující cestu
- Příloha č. 60: Domašínská brána (Vlašim, 2012)

Příloha č. 1: Amorův templ (Pincová, 2005)

Příloha č. 2: Čínský pavilón (Pincová, 2005)

Příloha č. 3: Divoký most (Pincová, 2005)

Příloha č. 4: Háj bardů (Pincová, 2005)

Příloha č. 5: Grotta (Pincová, 2005)

Příloha č. 6: Turecká mešita (Pincová, 2005)

Příloha č. 7: Vlašimský zámek (Pincová, 2005)

Příloha č. 8: První vojenské mapování z roku 1780 (Pincová, 2005)

Příloha č. 9: Druhé vojenské mapování z roku 1860 (Pincová, 2005)

Příloha č. 10: Mapa stabilního katastru z roku 1841 (Bažant, 2008)

Příloha č. 11: Mapa stabilního katastru z roku 1895 a (Bažant, 2008)

Příloha č. 12: Mapa stabilního katastru z roku 1895 b (Bažant, 2008)

Příloha č. 13: Mapa stabilního katastru z roku 1920 (Bažant, 2008)

Příloha č. 14: Příloha č. 14: Letecký snímek 2005 (Bažant, 2008)

8 Závěr

Výsledkem je ucelená práce pojednávající o vývoji parku ve Vlašimi a zpracovaná inventarizace. Zachycena jsou důležitá období, která nějakým zásadním způsobem ovlivnila jeho podobu. Inventarizace je podložena inventarizačním plánem, plánem kompozičního rozboru, tabulkami, grafy, obrázky a komentovanou fotodokumentací objektů a vybrané keřové a stromové zeleně. Údaje potřebné k vypracování inventarizačního plánu, tabulek a grafů byly spolu s fotodokumentací pořízeny v období od září 2011 do dubna 2012. Práce má souhrnně a rychle poskytovat informace studentům, osobám z různých oborů i laické veřejnosti. Studie bude přístupná v Českém svazu ochránců přírody ve Vlašimi.

Výsledkem zpracování vývoje a provedené inventarizace je, že zůstal zachován charakter přírodně krajinářského stylu a celkové zhodnocení, že park je po provedené obnově ve velmi dobrém stavu.

9 Seznam literatury:

- Bažant, V. 2008. Rekonstrukce přírodních prvků Zámeckého parku ve Vlašimi II, III. ČSOP Vlašim, Městský úřad Vlašim.
- Cáder, R. 2010. Zámek a park Vlašim. ČSOP. Vlašim. 12 s.
- Frič, D., Hanel, L., Mašek, J., Slavík, Z., Tywoniak, J., Tywoniaková, J. 1990. Podblanicko. Středočeské nakladatelství a knihkupectví. Praha. 176 s., ISBN: 80-7057-023-7.
- Jellicoe, G., Jellicoe, S. 1975. The Landscape of Man. C.S. Graphic. Singapore. 408 s., ISBN: 978-0-500-27819-2.
- Jiroušek, K. 1962. Zámecký park ve Vlašimi. Sborník vlastivědných prací z Podblanicka. 1962 (4). 40-45.
- Kovařík, V., Pešout, P., Zelený, V. 1996. Zámecké parky a památné stromy Podblanicka. ČSOP. Vlašim. 120 s., ISBN: neuvedeno.
- Lehmann, I., Rohde, M. 2006 Alleen in Deutschland, Edition Leipzig, 247 s., ISBN: 3-361-00613-9.
- Machovec, J. 1982. Sadovnická dendrologie. Státní pedagogické nakladatelství. Praha. 246 s., ISBN: neuvedeno
- Mareček a kol. 1975. Zahrada a její uspořádání. Státní zemědělské nakladatelství. Praha. 287 s., ISBN: neuvedeno.
- Motloch, J. L., 2001. Introduction to Landscape Design. John Wiley&Sons, Inc., New York. 270 s., ISBN: 0-471-35291-8.
- Mrzílková, L. 1987. Zámecký park ve Vlašimi. Sborník vlastivědných prací z Poblánicka. 1987 (28). 5-32.
- Nožička, J. 1966. Konopištský a vlašimský park- dva vzácné klenoty Podblanicka. Sborník vlastivědných prací z Podblanicka. 1966 (7). 7-15.
- Nusek, J. 2008. K sentimentální struktuře zámeckého parku ve Vlašimi. Časopis společnosti přátel starožitností. 2008 (2). 65-75.
- Pejchal, M. 2008. Arboristika I. Pro celoživotní vzdělávání v arboristice. Vyšší odborná škola zahradnická a střední zahradnická škola v Mělníku. Mělník. 166 s., ISBN: neuvedeno
- Pešout, P. 2006. Rekonstrukce vlašimského parku. Pod Bláníkem. 2006 (1). 7-13.

- Pešout, P., Cáder, R. 2003. Obnova Starého hradu ve Vlašimi. Pod Bláníkem. 2006 (2). 17-19.
- Pincová, V. 2005. Historie romantického parku ve Vlašimi. Město Vlašim. Vlašim. 27 s., ISBN: neuvedeno. Dostupné také z < <http://www.vlasimskypark.cz> >
- Scheinherrová, B. 2012. Znovuzrození zámeckého parku ve Vlašimi. Priorita. 2012 (2). 6-9.
- Slavík, F. A. 1889. Dějiny města Vlašimě a jeho statku. Čtenářský spolek. Vlašim. 429 s., ISBN: neuvedeno
- Supuka, J., Feriancová, L., Baruszová, M., Bihuňová, M., Čitáry, I., Dobrucka, A., Finka, M., Flóriš, R., Gažová, D., Halajová, D., Hrebíková, D., Kubišta, R., Kuczman, G., Laurová, S., Moravčík, L., Oboňová, M., Rózová, Z., Štěpánková, R., Štrba, B., Tomaško, I. 2008. Vegetačné štruktúry v sídlach. SPU. Nitra. 499 s., ISBN: 9788055200675.
- Svoboda, J. 2005. Auerspergové v Čechách (2). Pod Bláníkem. 2005 (1). 20-22.
- Wagner, B. 1989. Sadovnická tvorba I. Státní zemědělské nakladatelství. Praha. 336 s., ISBN: neuvedeno